CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

October
Rev. J.W. Van Wee
Tweedsmuir Ave.,
Chatham, Ont.

MAY 5, 1967 — No. 799 — 22nd YEAR OF PUBLICATION

DE DOODSTRAF

De minister-president heeft aangekondigd, dat in de volgende zitting van het parlement de vraag opnieuw onder de ogen moet worden gezien, of Canada de doodstraf zal handhaven of dat ze deze zal afschaffen.

Dat zal waarschijnlijk een moeilijke beslissing worden. Uit vroegere debatten over dit onderwerp weten wij maar al te goed, hoezeer emotionele overwegingen een rol kunnen spelen. De doodstraf ontneemt aan de misdadiger de mogelijkheid tot verbetering, de doodstraf houdt geen rekening met alle mogelijke psychologische achtergronden van de misdaad, de overheid kan een vergissing begaan in het vaststellen van de schuld, de doodstraf brengt geen beteugeling van het kwaad teweeg. En dergelijke meer.

Daartegenover heeft de christelijke kerk steeds volgehouden, dat de doodstraf door God is ingesteld. Niet humane overwegingen, maar het recht Gods was beslissend. En vooral werd dit gegrond op Genesis 9:6, waarin God, tijdens het sluiten van het Noachitisch verbond, zei, dat wie eens mensen bloed vergiet, diens bloed door de mens vergoten zal worden.

Nu is kortgeleden een belangrijk boek van de pers gekomen van Mevrouw Dr. F. T. Diemer-Lindeboom, dat tot titel draagt: "Ontgin nieuw land opdat zij leven". Wij hopen dit boek later breedvoeriger te bespreken. Maar nu reeds willen wij op deze publicatie wijzen, omdat binnenkort het Canadese parlement de kwestie van de doodstraf te behandelen zal krijgen.

Het zal goed zijn als de leidende figuren in de christelijke kerk zich opnieuw inlaten met het probleem. Want wat Mevrouw Diemer schrijft, kan moeilijk terzijde geschoven worden. Het gevaar is niet denkbeeldig, dat wij in onze beschouwing over de dodstraf ons meer door de traditie dan door de overtuiging laten leiden. Er komen vragen op die om een antwoord roepen. Vragen als: Is in het Noachitisch verbond een taak gegeven aan de overheid? Het gaat niet alleen om de hierboven aangehaalde tekst (vers 6), maar eveneens om vers 5, waarin staat: "En waarlijk, Ik zal uw eigen bloed eisen, van het gedierte zal Ik het eisen en van de mensen onderling zal Ik het leven van de mens eisen".

Bovendien, al zouden wij het er over eens zijn, dat hier een taak voor de overheid is gegeven, in hoeverre is deze wet dan door Christus vervuld?

De voorstanders van de afschaffing van de doodstraf hebben een paar scherpe pijlen op hun boog. Als de aangehaalde teksten uit Genesis 9 inderdaad bedoeld zijn als richtlijnen voor de overheid, waarom dan werd Kain niet gedood, en waarom werd Mozes niet gedood toen hij de Egyptenaar van het leven beroofde, en waarom werd David niet gedood, toen hij zich middellijkerwijs vergreep aan Uria?

Hier staat natuurlijk tegenover, dat onopgeloste vragen en menselijke overwegingen ons moeilijk tot een standpunt kunnen brengen Wat in onze overwegingen voorop moet staan is wat God bedoeld heeft en wat God wil, dat een overheid zal doen. Pas als dit klaar voor de geest van de christelijke kerk staat, kan zij een getuigenis tot de overheid richten.

Hier is werk te doen voor ons allen. Wij zullen ons in de materie moeten inwerken en zorgvuldig moeten luisteren naar wat de Bijbel ons leert. Ook al kunnen er bezwaren tegen het boek van Dr. Diemer worden ingebracht, zij heeft in ieder geval deze verdienste, dat zij de christenen over dit subtiele onderwerp aan het denken heeft gezet.

★ ★
★

HEMELVAART

Voor ons gevoel is de hemelvaart van Jezus toch een onplezierig gebeuren. Wij krijgen dan zo het idee van een t.b.-patient die genezen is verklaard en voor zijn vertrek naar huis afscheid neemt van zijn mede-patienten. Iedereen op de zaal is vriendelijk en blij dat de patient weer naar huis mag gaan, maar voor de achtergeblevenen is het toch een onplezierig afscheid. O, hun vriend zal de patienten niet vergeten. Hij zal nog eens een brief of een kaart sturen. Misschien komt hij wel eens op bezoek. Hoe het ook zij, de ex-patient gaat een andere wereld tegemoet, en ondanks zijn belangstelling en vriendelijkheid staat hij toch buiten het wereldje van de sanatorium-patienten.

Voor ons gevoel is de hemelvaart van Jezus toch ook zo'n afscheid. Jezus vergeet ons niet, Hij laat geregeld van Zich horen. Hij bezoekt ons met Zijn genadegaven, maar Hij is toch vanuit 'deze wereld overgegaan tot de Vader'.

Jezus weet dat Zelf ook wel. Hij beseft zelfs beter dan wij dat wij moeten leven in een vijandige wereld. Daarom bidt Hij ook in het hogepriesterlijk gebed: "Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor de boze". Jezus heeft trouwens, omdat Hij wist dat Hij terug zou keren tot de Vader, nog eenmaal uitdrukkelijk Zijn liefde getoond door de discipelen hun voeten te wassen.

Dat mogen we niet vergeten, wanneer we herdenken dat Jezus ten hemel is gevaren!

Wij leven in deze wereld, met al haar zorgen en moeilijkheden. Om het ons gemakkelijk te maken neemt Hij ons er niet uit weg. Ons zijn-in-deze-wereld is echter niet ondragelijk, want de Geest is met ons. Bovendien heeft God ons in de wereld gezonden. Wij zijn hier om een opdracht te vervullen! Wij zijn de stoottroepen en in de hemel is onze Generaal. Onder Zijn commando staat de strijd, die reeds beslecht is aan het kruis. Van God's leger kunnen we niet zeggen dat de soldaten sterven en de schrammen in de strijd oplopen, en de generaals op veiliger plaatsen verkeren, want Christus heeft reeds de zwaarste strijd gestreden. Jezus is nu ten hemel gevaren om verder de strijd tot een volslagen overwinning te leiden.

Als we het zo bezien, dan geeft de herdenking van Jezus' hemelvaart weer nieuwe kracht tot onze dagelijkse strijd. Dan gaan we weer moedig verder!

P.T.

WAAROM WEEGT GIJ GELD AF . . .

Een dezer dagen, om precies te zijn op 8 mei, zal de Supreme Court Judge Robert Myers van Arizona een heel eigenaardig geval moeten beslechten. Hij zal dan moeten beslissen over een testament van iemand, die \$200.000 heeft nagelaten voor de promotie van het onderzoek naar of de verschaffing van enige wetenschappelijke proef van een menselijke ziel, die het lichaam bij de dood verlaat.

Wij weten niet hoe groot het vermogen van de overledene is geweest, maar het is een typerend verschijnsel, dat zulk een grote som terzijde is gesteld voor een bewijs van iets dat niet te bewijzen valt. Er moet bij de man, die dit heeft nagelaten, toch wel een heel sterk verlangen zijn geweest om het te weten te komen. Wie weet hoe hij in zijn leven naar dit antwoord heeft gezocht.

De menselijke ziel. Wat weten wij ervan? Wij hebben er wel enkele vage gedachten over en wij houden er wel onze discussies over, maar niemand weet er het rechte van. Hoe is de compositie van lichaam en ziel en wat gebeurt er wanneer iemand sterft? En de rechter in Arizona zal hier stellig het laatste woord niet in spreken.

Maar waarom willen wij een antwoord? De Schepper van het mensenleven weet precies hoe de samenstelling is en of en waar ziel en lichaam te scheiden zijn. Is dat niet voldoende? Al zouden wij een wetenschappelijk antwoord op de vraag vinden, dan zou dit antwoord toch niet bevredigen. Wij weten dat een mens bestaat uit lichaam en ziel en als die beide behoren tot de Zaligmaker, Jezus Christus, is het dan niet goed? Is dat niet voldoende?

"Waarom weegt gij geld af voor hetgeen geen brood is . . . ?"

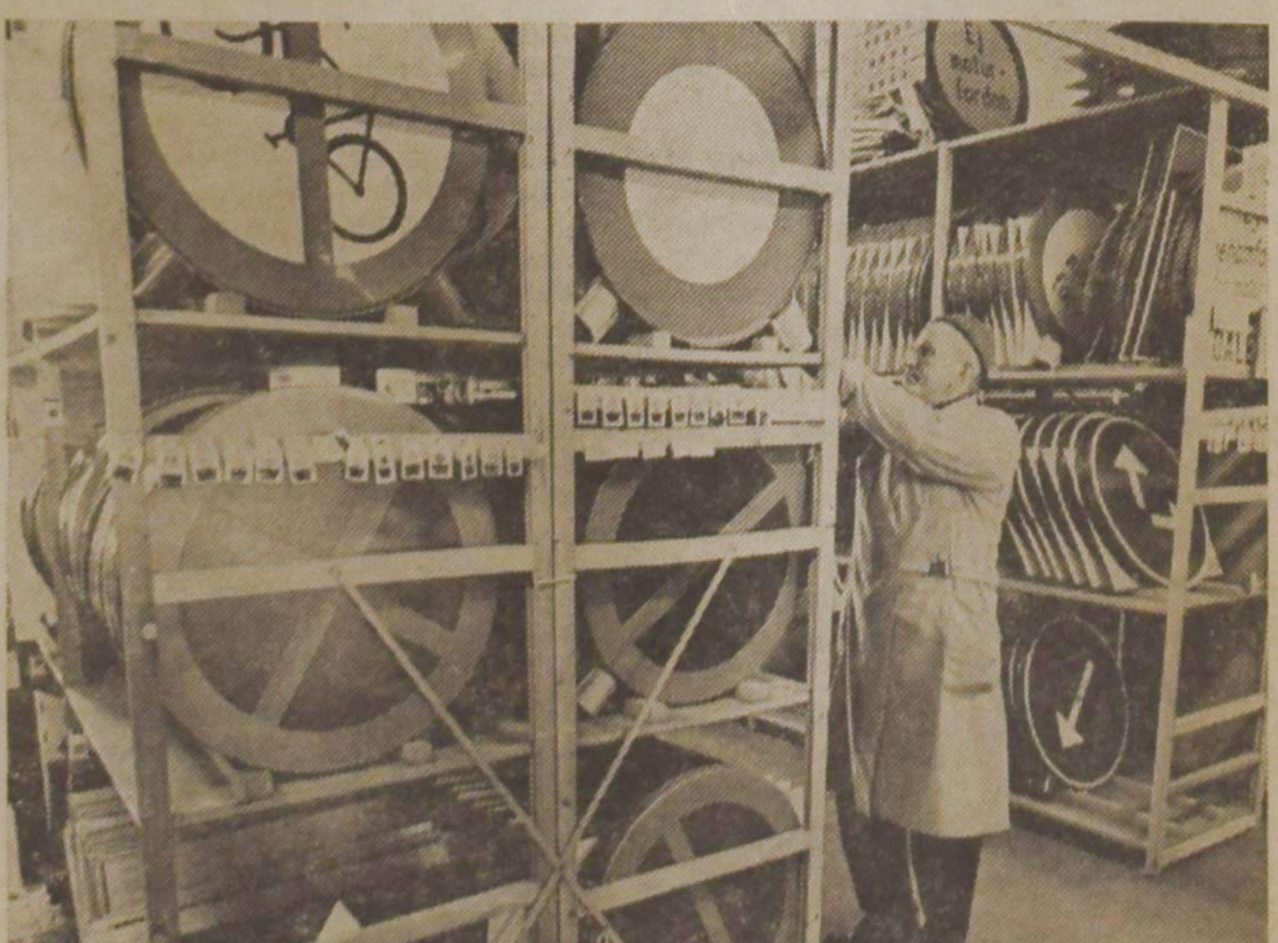

ZWEDEN: VAN LINKS NAAR RECHTS!

STOCKHOLM: Bij de verkeersdiensten in de Zweedse hoofdstad Stockholm is men op het ogenblik reeds hard aan het werk om voor 3 september, de datum waarop Zweden over zal gaan op rechts verkeer, alle nieuwe verkeersborden klaar te hebben.

Assen Revisited

❷

In mijn vorig artikel gaf ik een kort overzicht van de inhoud van het meerderheidsrapport inzake de Leeruitspraak-Assen-1926; ik wil nu hetzelfde doen met die van het minderheidsrapport, ondertekend door dr. J. Schelhaas Hzn. Het is merkwaardig, dat dr. Schelhaas zich in dit rapport IN EXTENSO beroept niet alleen op mannen als Kuyper, Bavinck en Aalders, maar ook op twee ondertekenaars van het meerderheidsrapport, nl. de professoren Polman en Berkouwer, die, naar zijn oordeel, in vroegere geschriften zijn standpunt ondersteunen. De gevoelens van AL deze mannen vat dr. Schelhaas aldus samen: 'Met de menselijke factor (in het ontstaan van de Bijbel) werd dus ten volle rekening gehouden. Maar men verwierp op grond van de goddelijke factor, dat tegenstrijdige tradities zouden zijn verenigd, zodat er ook nog tegenstrijdigheid was overgebleven. Men verwierp het bestaan van een eigen Bijbels wereldbeeld, dat in strijd zou zijn met de werkelijke bouw van het heelal.

Men verwierp het aannemen van mythen in een historisch verhaal, als deze niet als zodanig werden ingevoerd, omdat de waarheid van 't verhaal dan werd aangetast. Men verwierp het zich niet onderwerpen aan een duidelijke uitspraak op het gebied van natuur en mens en dier, omdat de goddelijke factor vordert, ook zulk een uitspraak gelovig te aanvaarden. En dan vervolgt dr. Schelhaas: 'Wij menen, dat dit het enig houdbare standpunt is, als we ons willen houden aan de Gereformeerde Schriftbeschouwing. Het is trouwens niet in te zien, waarom wel de lichamelijke opstanding van Christus onaantastbaar zou zijn, maar niet de rechtstreekse schepping van Adam en Eva.'

Dr. Schelhaas spreekt vervolgens van mensen, die op evolutionistische wijze over het ontstaan van de mens denken, maar, zo zegt hij: 'dan komt men rechtstreeks in strijd met de mededeling van de Heilige Schrift betreffende het ontstaan van Adam en Eva als eerste mensen door een directe daad van schepping door de almachtige God. Maar dan heeft men ook zijn standpunt genomen in een hypothese, die op geen enkele concrete aanwijzing rust en in geen enkel opzicht is bewezen.'

Dr. Schelhaas geeft toe, dat er een rechtmatige **vrijheid van exegese is.** 'Maar,' zo vervolgt hij, 'deze vrijheid mag niet zo ver gaan, dat de exegese de tekst zelf wegexegetiseert, dat zij de inhoud aantast en van zin en kracht berooft, dat zij vernietigt wat zij juist verklaren moet. De vrijheid van exegese vindt haar grens in de klaarblijkelijke zin van het Schriftverhaal. **Tast zij deze aan,** dan is zij geen exegese meer. Daarom moet men aanwijzen, dat de Synode van Assen ten onrechte van de klaarblijkelijke zin van het Schriftverhaal heeft gesproken. Het helpt daarbij niet, dat men op moeilijkheden wijst, die zich bij de verdere verklaring voordoen. Want daar heeft de synode ook wel oog voor gehad. Men heeft deze bizonderheden vastgehouden, omdat zij duidelijk in het verhaal als zodanig worden gesteld. En men heeft geoordeeld: als deze bizonderheden als zintuigelijkwaarneembare werkelijkheden worden prijsgegeven, dan tast men de zin van het verhaal aan en is ook niet meer met zekerheid te zeggen, hoe de val heeft plaats gegrepen, ja is te duchten, dat ook het verweer tegen het verwerpen van deze val in zonde wezenlijk van kracht is beroofd.'

Dr. Schelhaas spreekt vervolgens over de vraag, of geschiedschrijving van karakter verandert wanneer ze niet berust op ooggetuigenverslag, en hij wijst in dit verband op Deut. 34 (de dood van Mozes) en Rich. 16 (de dood van Simson), beide onaantastbaar in hun historische feitelijkheid; en hij wijst op zeer oude mondelinge (en ook schriftelijke) overlevering. Tenslotte zegt hij: 'God heeft willen zorg dragen voor het ontstaan en voortbestaan van deze openbaring. Speculaties over de wijze van overlevering en de keten van overlevering kunnen hier dus geen wezenlijk nut brengen noch iets in onzekerheid stellen, zolang men aan de inspiratie naar gereformeerd belijden vasthoudt.'

Inzake het door het meerderheidsrapport vermelde mensvormig spreken over God in de eerste hoofdstukken van Gen. merkt dr. Schelhaas op, dat dit niet uniek is: ook by Jacob, Abraham, Mozes, Elia en anderen komt dit voor. Hij zegt, dat in het algemeen over God slechts mensvormig gesproken kan worden, maar dat de zaken ten aanzien van mens, natuur, dier, en menselijke geschiedenis geheel anders staan; hier dient het verhaal letterlijk te worden verstaan, tenzij men daartegen uit de Schrift reële gronden kan aanvoeren.

Dr. Schelhaas vat tenslotte zijn betoog in een tiental stellingen samen, waaruit wij alleen de drie laatste citeren. Stelling 8 luidt: 'Wat de bizonderheden zelf betreft zij er op gewezen, dat de slang duidelijk als dier wordt gekwalificeerd, terwijl toch hetgeen zij zegt verre boven dierlijke bevatting uitgaat. Daarom is de eeuwenoude

(Vervolg op pag. 2)

In dit nummer

Expo and Lodging — pag. 2

Na tien jaar weer in de Kwitang kerk — pag. 4

Yemen: de burgeroorlog — pag. 5

MONTHLY ARTICLE:
A pseudo-problem settled — pag. 9

LEZERS SCHRIJVEN

Zijn we kloosters aan het bouwen?

Het is ons niet duidelijk uit de brief van Mr. Strijbos of de gang van zaken in ons kerkelijk leven een probleem voor hem is. Door dingen op een vragende manier te zeggen is men bezig niets te zeggen.

Laten we u eerst geruststellen dat we niet van plan zijn om kloosters te bouwen. Dat kunnen we o.m. zien aan onze mannen van de C.L.A.C. en de C.J.L. Foundation. U zult het met ons eens zijn dat dit geen mannen zijn die tussen vier muren zitten te mijmeren en alleen bidden. U voelt wel dat we een isolement hebben en dat is juist.

Het opzetten van nieuwe dingen heeft met mensen van Nederlandse afkomst weinig te maken. Bisschop Pike is naar ons weten geen Nederlander van afkomst. We menen te werken met de Old Story en laten we ons er van bewust zijn dat we dit niet eerder voltooid hebben totdat we onze laatste adem hebben uitgeblazen.

Laten we dankbaar zijn voor vooruitstrevende en dynamische krachten in ons midden en die krachten zijn in de eerste plaats goed wanneer ze zich laten leiden door en onderwerpen aan het Woord van God. Dan mogen we hierin zien het werk van de Heilige Geest.

Tot nog toe hebben we instellingen in het leven geroepen waar we ruim 25% van onze letters van het alfabet voor nodig gehad hebben om ze uit elkaar te houden.

We benoemen mensen in functies en trachten elkaar te wijzen op onze financiële verantwoordelijkheid tegenover God en onze naaste.

Of we onze predikantssalarissen op goede standaard hebben hangt er vanaf met welke standaard wij meten.

We moeten aan hoger onderwijs beginnen om de simpele reden dat we geen genoegen kunnen nemen met onderwijzend personeel, grootgebracht in "neutrale" instellingen.

Dat bestuurslid zonder H.B.S. bedoelde te zeggen: "God vraagt het van ons". H.B.S. of geen H.B.S.

We bouwen aan Christelijke vakbewegingen en daar vloeien konsekwenties uit voort, persoonlijke en financiële. Onze leiders, voorvechters, bestuursleden en ambtsdragers hebben een dienende taak en kunnen zodoende veel van elkaar leren.

We hebben predikanten met verscheidenheid van gaven, iets om dankbaar voor te zijn.

Waarvoor we hier zijn? O.m. om te bidden: "Uw koninkrijk kome". Wat dat inhoudt kunnen we vinden in vraag en antwoord 123 van onze Catechismus.

Op het gebied van evangelisatie hebben we nog bergen werk, zonder daar eerst een dik stuk geld voor op onze kerkelijke begrotingen te zetten. Lees C.C. waarin uw brief staat onder de titel "Evangelisatie" en in een nummer van vorig jaar, zeer op de man af: "Geef gij hun te eten". Hier zat een exegese in waar onze predikanten de ogen van uitgewreven hebben. We kunnen de creatie van God niet op één lijn stellen met die van ons.

Evert Wassink,
R.R. 6, Forest

Geachte Redactie,

Graag zou ik even in willen gaan op hetgeen Mr. Strijbos schreef in ons blad C.C. van 31 maart.

Wat bedoelt hij eigenlijk? Volgens mij plaatst hij Sarnia in een slecht daglicht. Als dat zo is kan hij beter bij de City Council het voorstel indienen om Sarnia te veranderen in b.v. SarniRome. Welke personen heeft hij op het oog om opgeleid te worden tot bisschop?

Wat ons als Nederlanders betreft geef ik hem gelijk, en de tijd heeft bewezen, dat dit toch goed uitgewerkt heeft. Laat hij de Ned. historie eens nagaan op het gebied van scholen en christelijke vakbonden. Want uit zijn stukje proef ik, dat hij dat op het oog heeft, dat deze organisaties, alsook de A.R.S.S., de C.L.A. en de C.J.L. Foundation zijn stokpaard zijn.

Als er goede krachten in Sarnia zijn dan moet men die nooit afremmen, want dan kunen ze niet op toeren komen en bereiken ze niets. Is dat uw wens?

Wat de neutrale H.B.S. betreft, daar bent U zelf een levend voorbeeld van. U heeft zelf nooit een Chr. H.B.S. van binnen gezien en toch bent U in staat om een goede zaak zoals U heeft goed te laten lopen. Zou iemand die geen H.B.S. van binnen gezien heeft niet in staat zijn om in een bestuur te zitten? Kunt U bewijzen dat God al deze christelijke organisaties niet wil?

De kerkhistorie heeft bewezen dat er martelaren geweest zijn en voordat deze wereld voorbij gaat zullen er nog wel meer zijn. Voor deze mensen heb ik *diep* respect, U niet?

Wat de leiders van organisaties betreft, het zou U goed doen als U een C.L.A. conventie eens bijwoonde, daar zeggen ze tegen elkaar na afloop, "See you later!"

Als een predikant zwartgeverfd wordt is dat plaatselijk?

Als het goed is, bouwen wij aan Gods koninkrijk (niet aan ons eigen het eerst) en moeten wij altijd bidden: "Uw koninkrijk kome".

Ook dit ben ik met U eens.

Als wij de wereld dicht om ons heen kunnen veranderen, moeten wij het altijd proberen, en terzelfdertijd kunnen wij het Evangelie prediken.

Inderdaad kunnen onze kerken meer doen voor evangelisatie, daar schieten wij altijd te kort in. Als U een arme Canadees kent, neemt hem eens mee naar de kerk? Dat is daadwerkelijk meedoen, er over schrijven helpt niet. Mogen wij na een creatie niet eerder aan een ander beginnen, voordat we kunnen zeggen, het is goed? Dan kwam er nooit iets tot stand. Maar wij en U weten toch, dat wij, ondanks onze zwakheden en zonden, toch nog aan iets kunnen beginnen en het in zwakheid voortzetten, mits we God onze Vader bidden om Zijn zegen, en dan zal Hij op Zijn tijd het ook volmaken.

T. Rauws,
P.O., Wyoming

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangenamen verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

ONTARIO

PROVINCE OF OPPORTUNITY

Government Information

Van het "Department of Financial and Commercial Affairs"

Bescherming van de Verbruiker Bill 100

Een Act is in werking gesteld op 3 april 1967 welke voorziet in de oprichting van en de werkwijze regelt van een "Consumer Protection Bureau" — een bureau tot bescherming van de verbruiker.

Het Bureau zal de volgende taken vervullen:

(a) inlichtingen verstrekken met het doel de verbruiker op de hoogte te brengen en van advies te dienen met betrekking tot bescherming van de verbruiker en tot de gang van zaken in het credietverschaffings-bedrijf.

(b) promotie van en assistentieverlening aan bestaande adviesinstanties op het gebied van het consumenten-crediet.

(c) het in ontvangst nemen en onderzoeken van klachten gericht tegen overtreding van wetgeving gericht op bescherming van de consument.

BILL 101

Deze Act zal in werking treden op 31 juli 1967 en voorzien in de bescherming van kopers van verbruiksgoederen, als mede in een faire bekendmaking van de kosten van crediet. Deze wet zal de naam dragen van "Consumer Protection Act".

Deze wetgeving voorziet in het bekend maken van de werkelijke kosten van een lening, geformuleerd als kosten in dollars en bedrag van de te betalen rente; de wetgeving voorziet eveneens in de registratie van firma's welke handel drijven door middel van "door-to-door" verkopers indien crediet wordt gegeven. Er zal een periode van 3 dagen worden ingesteld als "afkoel-termijn" met betrekking tot contracten afgesloten door door-to-door" verkopers, voorzover die contracten een clausule bevatten inzake de afgedwongen uitvoering ervan.

De wet voorziet eveneens in een nieuwe regeling om kopers enige voorlichting te geven, wanneer zij "promissory notes" als zekerheid gaven, en deze "notes" vervolgens worden overgedragen.

the Hon. John Robarts
Prime Minister of Ontario

Assen Revisited

(Vervolg van pag. 1)

opvatting, dat de slang instrument van de satan is geweest, geen inlegkunde. Bovendien wordt zij gesteund door vergelijking van Schrift met Schrift, als men hierbij beziet uitspraken als in Joh. 8:44; Openb. 12:9; 20:2.. De boom des levens komt buiten Gen. 3 voor als symbolische voorstelling. Aangetoond moet echter worden, dat deze verklaring in Gen. 3 mogelijk is, hetgeen niet is geschied. Het ontstaan van het symbolisch gebruik van de boom des levens is trouwens moeilijk denkbaar, als er nooit een werkelijke boom des levens is geweest.'

Stelling 9: 'Het historisch karakter van Gen. 3 wordt door heel de H. Schrift heen eenvoudig aanvaard. Men zie voor Adam 1 Kron. 1:1; Job 31:33; Hosea 6:7; Luc. 3:38; Rom. 5:12 v.v.; 1 Cor. 15:22, 45; Judas : 14; voor de verleiding speciaal in 1 Tim. 2:13, 14; 2 Cor. 11:3 (waar de slang ook wordt genoemd); voor Eden Jesaja 51:3; Ez. 28:13; 31:9, 16, 18 (vgl. ook Gen. 13:10); voor de schepping van de vrouw 1 Cor. 11:8; voor schepping en huwelijk Matth. 19:4-8; Eph. 5:31.'

Stelling 10: 'Voor het weer volledig doen functioneren van de uitspraak van Assen 1926 achten wij met velen in onze kerken ernstige redenen aanwezig. Wij zien met hen in de loslating van de uitspraak van Assen 1926 — tenzij op overtuigend Schriftuurlijke gronden — een aantasting van het Schriftgezag. Aantasting van het Schriftgezag op een concreet punt werkt onherroepelijk door en verlamt de weerstand tegen aantasting van de centrale inhoud van de Heilige Schrift. De uitspraak van Assen 1926 was en is een toetssteen voor de zuiverheid der leer.'

Tot zover het minderheidsrapport. Een volgend maal enkele notities.

L.Pr.

jubileumreizen

NAAR HOLLAND PER JET

Wij hebben nog plaatsen beschikbaar op 9 Juni, iedere Vrijdag in Juli, 4, 6 en 25 Augutus, 1 Sept., enz.

En non-stop retour Toronto-Amsterdam 9 tot 28 Juli, 23 Juli tot 11 Aug. 6 tot 25 Aug.

RETOUR

TORONTO — AMSTERDAM VOOR 21 DAGEN **$293.**

VERPLICHTE GROND ACCOMMODATIE MET INBEGRIP VAN EEN AUTO VOOR DRIE WEKEN **$ 76.**

TOTALE TOUR PRIJS **$369.**

KINDEREN VAN 2 TOT 12 JAAR HALVE PRIJS, KINDEREN ONDER 2 JAAR $25.50.

VRAAG VRIJBLIJVEND ONZE SPECIALE FOLDER

LUCAS KOOPS, MANAGER
VALENTINE TRAVEL SERVICE LIMITED
1642 Bayview Avenue
TORONTO 17 - ONT., CANADA
Tel. No .485-0336 (4 lijnen)

Voor spoedgevallen dag en nacht bereikbaar.
Open dagelijks 9 tot 6, behalve 's Zondags.

EXPO AND LODGING

For several months numerous requests came in from individuals, families, youth groups and school classes in Canada and the United States, asking if Montreal's Pastor can help with accommodation.

Some people even ask for train and airline schedules, bus connections, road maps, parking places, and . . . restaurants.

And almost all fellow Christians do not accompany their requests with a self-addressed, stamped envelope.

Montreal's Pastor and the congregation were and are and will be ready to assist you in your lodging problems. Our reseources, however, are limited. Many members are already booked with relatives, friends and distant cousins. A special evangelistic effort is planned for June and July. A double-sized S.W.I.M.-team (12 young people from Canada and the U.S.) will participate in this project. About thirty members will function as counsellors or hosts in the Sermons-from-Science Pavilion. The Pastor and two members carry the main load in planning the Centennial Exhibit of the Canadian Bible Society. The storyline (including the 'final touch' in the realization) for the section "Faith and Life" in the Dutch Pavilion is written by the Pastor. Apart from all this extra work of witness, here was and is and will be — and this first of all — the regular ministry of worship and care.

Yet Pastor and congregation like to serve you in your visit to the birthday party par excellence of Canada's Centennial. Please take note of the following:

1. Individuals and Families.

About ten members of the congregation can still provide lodging for very reasonable rates.

The central address for information on the names and addresses of these members is: W. H. Jager, 5009 Allard, Pierrefonds, Quebec.

Please write him (and not the Pastor) and do so right away!

All further correspondence and final arrangements will be between you and your prospective host.

2. School Classes and Youth Groups.

Accommodation in the church, parking at the church, and camping on the church lawn, are out of the question. First of all, we receive too many requests. Secondly, the law forbids camping in a residential district. Thirdly, the church building has no full-time janitor services. Fourthly, the S.W.I.M. campaign, the Vacation Bible School and other evangelistic witness need the facilities.

But we have a good address for information and help for classes and groups: Log Expo, to the attention of Mr. Guertim, 214 St. James West, Montreal, Quebec, ph. 397.7050.

This department of the official Expo Accommodation provides lodging for groups in institutions, dormitories of colleges, and so on. Rates are low. The assurance was given that reservations still can be handled. But again, please contact this address right away.

3. Ministers.

Christian Reformed Ministers visiting Expo and willing to preach in Montreal during June 25 till October 22, are kindly invited to immediately contact the clerk: W. F. De Neef, 84 Sauve, Dollard des Ormeaux, Quebec, ph. 684-7543.

Several Sunday (one or two services) are still open. Weekend-accommodation will be provided.

4. A few tips to prevent inconvenience to you and us:

a. Ask your local service station to provide you with a map of Quebec and Montreal. Check in with a local travel agency for trains, airlines and other transportation.

b. The official lodging service called Log Expo is at your service. Address: Log Expo, Cité du Havre, Montreal, Quebec. Ph. (514) 397-8397.

c. All rates for lodging in hotels, motels, etc., which are registered with Log Expo must be posted to the doors. In case of inrregularities you can call the number mentioned on the card with the rates.

d. All restaurant prices must be posted outside the establishment.

5. If you spend a Sunday in Montreal, the services in the Christian Reformed Church are held at 10 a.m. and 7 p..m. The church is located at Joseph Paiement St., Dollard des Ormeaux. This suburb is close to the International Airport (Dorval). Take the Trans Canada Highway West (Ouest) to Exit (Sortie) 16, then Sources Rd. North to Joseph Paiement, turn left. From downtown by commuter-train: Central Station, CNR, to Roxboro. From there: on a sunny Sunday a walk (20 minutes), on a rainy Sunday, a cab (5 minutes).

6. Don't forget to visit at Expo:

The Christian Pavilion.

There will be no men-of-the-cloth or counsellors at this Pavilion. Further, this Exhibit is a joint effort of the eight largest churches of Canada (the R.C. Church included). These factors have — as usual — led to suspicion and rash conclusions in our circles. It is better and even more ethical to defer judgement till you have visited this Pavilion. Maybe, you'll discover that the whole design and operation of the Pavilion are a striking confrontation of the "outsider" with the searching questions about man and his world in relation to God. Maybe, you'll find out that the God who is presented is not at all the God-of-Religion-in-General, but the God of the Bible, the God and Father of our Lord Jesus Christ. Maybe, you'll learn that Jesus Christ is proclaimed as the one and only Light and Hope of the world. Maybe, following your visit, you'll highly regret that we did not participate in this missionary enterprise in the contemporary world.

The Israel Pavilion

with a precious Dead Sea Scroll.

The Sermons-from-Science Pavilion

which will witness of Christ to thousands of people in films and counselling.

The Dutch Pavilion

which will be one of the very few national Pavilions with a section on church life. This section will be there till about July-August.

7. If you come in downtown Montreal, visit the Centennial Exhibit of the Canadian Bible Society, located on the grounds of Christ Church Cathedral, at the corner of St. Catherine St. and Union Ave. Admission: free. This Exhibit tells the story of the Bible throughout the ages and contains a.o. rare manuscripts and old Bibles such as Syriac N.T. (13th century), Wycliffe Gospels (14th century), Gutenberg Bible (1452), Tyndale Pentateuch (1530), French N.T. (1525), King James Bible (first printing, 1611), Dutch Bible (Pieter Keur, 1702). And you'll see the smallest Bible (thumb nail size!) and a complete Bible on a two square inch piece of micro. film.

We hope that all this information will be of help to you for a wonderful time in Montreal.

— N. B. Knoppers.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main Street West
HAMILTON, ONT.
Telephone JA 8-1932

YOUR ADDRESS
for all your
DUTCH, FRISIAN and ENGLISH BOOKS,
Organ Music, Records and Church Supplies.
Daily Vacation Bible School materials are now also available.

Philip Geusebroek

BOOKKEEPING
AUDITING
TAX RETURNS

Complete Service

BURLINGTON
933 Orpha St.
Tel. 634-5690

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

KLM ZOMERDIENST-REGELING

EXPO 67

Het aantal vluchten tussen Amsterdam en Montreal wordt gebracht op 10 in westwaartse richting en 9 in oostwaartse richting; een vlucht meer per richting dan de vorige zomer. Dit houdt vooral verband met de wereldtentoonstelling EXPO 67.

Tussen Amsterdam en New York zullen in de top van het zomerseizoen wekelijks 36 (passagiers-) vluchten in westwaartse richting en 37 vluchten in oostwaartse richting worden uitgevoerd.

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editor: D. Farenhorst.

Editorial Committee: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewponts of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be published without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibilty for opinions by its authors.

A Pseudo-Problem Settled

by Dr. H. Hart

One of the most characteristic 'problems' plaguing reformed christians engaged in social action is the one called *principle vs. practice*. In truth there is no problem involved between these two at all, but the role they play in the life of the christian organization has been *made problematic*. The probable reason for the conflict is the following. When christians who are engaged in a certain practice begin to ask themselves what Biblical principles hold for their activity and when observing such principles brings about changes in their practices, they often notice that difficulties arise in what they are doing.

These difficulties can at times be so severe, that they threaten the possibility of being engaged in these activities. It is said then that principle and practice are in conflict. An example will make this clear. When students begin to see that their work in the university must be directed by the Word of God and when they actually begin to work in that way, they sometimes discover quite soon that their understanding of certain problems differs quite radically from what they have been taught to understand. What must they do during an examination? If they stand up for their convictions, their marks most likely go down. Therefore, some students will say that in principle they should stand up for these convictions, but that in practice it just doesn't work that way. Principle and practice are then said to be in conflict.

What is involved here is a basic misunderstanding or at least a misleading oversimplification. What should have been concluded from the example is this. The conflict is between **the principle** of understanding one's field of study in the light of God's Word and **the principle** of understanding it in some other way. **Two principles** are in conflict. For that reason, the **two kinds of practice** embedded in two different principles also are in conflict. What the students in the example should have said was: the practice of standing up for my convictions is in conflict with the practice of writing exams according to someone else's convictions. Two kinds of practice are here in conflict, because the principles involved on either side are conflicting. Standing up for one's convictions is therefore not impractical, is not practically impossible, but is impossible in a practice according to different principles. Therefore, someone who holds certain principles not held by others should not say that acting according to his principles is not possible in practice, but that his principle can not be upheld in a practice based on other principles. And it should be recalled that there is no kind of practice in which no principle is involved.

What we call a nasty problem here is no problem at all. The utter simplicity with which the Scriptures instruct us about this issue is so clear, that it is amazing how we can still struggle with it. One of the reasons why we do not see through this pseudo-problem is that we usually deal with it on the wrong level. In the case of the example mentioned above, we are always prone to try to settle the matter entirely in terms of that classroom and examination situation. What we neglect to do is to ask for a Biblical perspective and then to stick to that perspective at all times. For only when we lift the problem out of its closed human surroundings in order to hold it up to the proper spiritual perspective can we expect to find any light.

In Psalm 111:10 we find our issue stated in one sentence, one clear and simple sentence in which we have our pseudo-problem settled. 'The fear of the Lord is the beginning of wisdom; a good understanding have all those who practice it.' What is here indicated by the word 'beginning' is what is meant by principle. Principle and practice are one in this text. There is no knowledge for those who do not practice the fear of the Lord as the principle of knowledge. Those who practise another kind of principle do not practise knowledge. (Cf. Proverbs 1:29) A reading of the first four chapters of Proverbs will bear this out abundantly. The Bible is unmistakably clear in its teaching that God's principles, ordinances, laws, precepts, rules, words or commandments are the only ones that are practical. All other principles are simply impractical. The only thing that is expedient is to practise good principles. With other principles our practice runs stuck.

From this we can learn something. It seems at times as though only those who 'compromise principles' are said to be wrong in the issue we are discussing here. But this is not true. One can also be wrong if one stares oneself blind at principles without practical considerations; just as much as when one sacrifices a principle for a certain practice. For one should also consider that if one's practical activities according to some principle run aground and if it seems that according to this principle no other way of acting is open, that then the principle may be the wrong one. For if only the right principles can get us to the right kind of practice, then a wrong practice may indicate a wrong principle. In other words, if a principle appears to be impractical as such, it is most likely not a good principle. For principles are meant to be guides to practice and impractical principles can, of course, not be practical guides.

One should, however, be extremely careful in deciding about the validity of a principle on the basis of practice. For when we would make our practical experience the single and sole judge, we would end up being pragmatists. Pragmatists are not people who just want to be practical about things. If that were so we would all need to be pragmatists. Rather, they give to practice a seat of authority. They say that, since all true principles are always practical, no principles which we can not incorporate into our practice can be true. The reader can easily understand that on this basis (on this principle) no Biblical principles can ever be incorporated into our secularized twentieth century practises. What we should understand is that, although indeed no true principles can ever be impractical, many principles do appear impractical to us because they must compete with the principle of sin in our practice.

One thing should perhaps yet be mentioned. In our controversies about principles there are often confusing arguments about certain rules which are called principal, but which are not principles. An example is the christian organization. To engage in these is not itself a principle. The principle is that God's people must communally in all things obey the Word of God, must fear the Lord. In the twentieth century this principle is worked out in the christian organization. The latter then becomes a principial matter, though not a principle. Principial matters are principles embedded in our traditions, are the way in which we give expression to a principle in certain periods of history. These traditional rules, principial though they are, must be changed whenever the historical situation, to which they were to apply, changes in such a way that the tradition becomes irrelevant. By irrelevant is meant then, that the principle can no longer be worked out in the new situation if the old traditional form is kept. Such changes in our tradition, instead of being acts of disobedience to certain principles, are the only way of being obedient to principles.

If these considerations make it clear to us that the wellknown problem of principle vs. practice is a pseudo-problem, we can begin to see the real problem involved. For there is a problem. This is the one of our practical struggle with what are truly Biblical principles, the one of forsaking the world and conforming to the Spirit of Christ. The reality of this problem will not be denied by anyone. It is to be hoped that everyone will also see that this great problem must not be obscured by any pseudo-problems.

Tender Loving Care

Some weeks ago I visited some friends in Plainfield. On my way I passed the mentally retarded infants hospital and suddenly had a desire to see the little children. This small hospital was originally started in an old rambling farm by an elderly Dutch couple. They came to Canada 40 years ago. Mr. and Mrs. Velleman achieved an amazing goal in giving tender loving care to mentally retarded infants.

After a few years they moved to an old hotel and now after 15 years of progress they have a beautiful small home for 65 babies. They have a staff of 60, including 8 graduate nurses. Two doctors from Belleville hospital give medical care and in the summer medical students give volunteer time.

Since 1956 the home has been subsidized by the Ontario Hospital Services Commission. It still needs donations and anybody can become a member for $10 a year. Last year the James H. Cummings Foundation Inc. gave a generous donation of $18,000 towards a Solarium for Helium treatment. The Ontario government gave $62,000. Women's clubs are giving donations. The solarium alone costs $25,000. It is made completely of glass, and the children and staff enjoy a beautiful vief of the countryside while the sun shines in the winter and the temperature outside is below zero. As I am told this solarium is the only one of its kind in the world. Dr. Matthew Dymond, Ontario's Minister of Health who gave an address on April 25, 1965, was greatly impressed and made it quite plain that the home should be no longer a private institution, but be recognized by the province.

In this story you may see what love can do. Starting from nothing a home was built for these little babies who are admitted when only a few weeks or months old. They are severely defected. After they have been there for some time you will be amazed at how well they thrive. They know the nurses; they may even start speaking. Some may get well enough to go home. They are surrounded by the love of Mr. and Mrs. Velleman, the nurses and the domestic staff. The children feel at home.

However, do not think everything always goes smooth. Mr. V. has had to fight for many things but much hard work has achieved wonderful love and conveniences. The house is beautiful and modern. When the babies grow up and do not go home they are sent to one of the bigger hospitals. Mr. V. still hopes to expand and make even more improvements. He is well passed pension age but his job keeps him young. May God bless them for many more years to come.

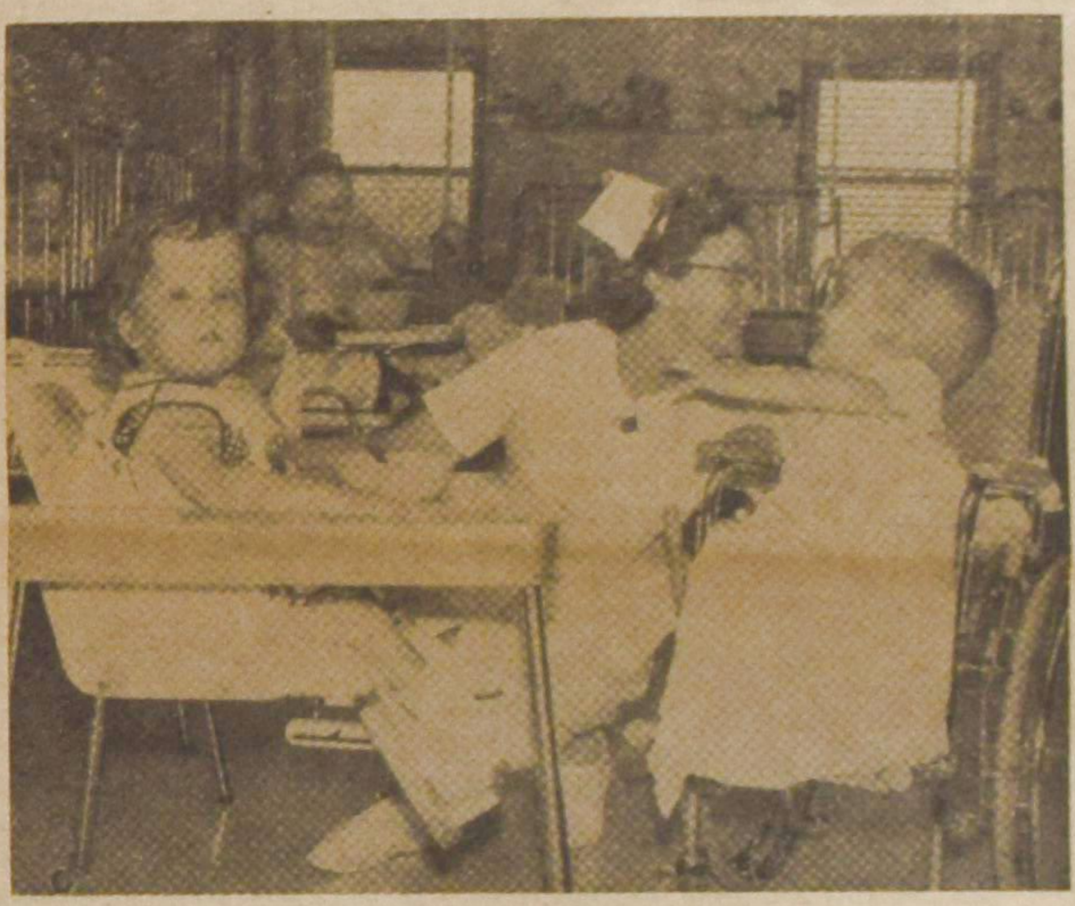

Connie and her friends at O.H.M.R.I.

Anybody who is ever in the neighbourhood of Plainfield should go and see these kids and the home. Just drive along highway # 37. You are very welcome.

L. Kuik

"From the Valley of Almonds"

It stretches from the city of Sacramento on the north to the Tehachapi mountains in the south. On the east it is bounded by the towering Sierra Nevada range and on the west by the Coastal range. Within this spacious area of the Golden state, is what is known as the San Joaquin Valley or, as it is known to the native, "the Valley". Within this large expanse of land, the Christian Reformed denomination counts eight of its thirteen congregations of Classis Central California. These churches total 692 families. The oldest congregation of this Classis is Hanford, organized in 1912. It numbers 125 families and is located in the cotton country in the center of the valley. Cotton is the leading crop of this valley in terms of income. The capitol, Sacramento, contains a church of 28 families which was organized only three years ago.

The climate of this "valley" is dry and hot in the summermonths of June to September. In the winter, it is moderately cool with possibilities of heavy fog which may continue for days or even weeks. Rainfall averages about 8 to 10 inches a year during the winter months of December through March. Because of such dry and hot climate, it is necessary to "import" the water supply by process of irrigation. This supply is stored in large dams or reservoirs which receive the melting snow from the eastern range. Such reservoirs are tapped beginning in the spring (March), and the supply gushes down through massive irrigation ditches and underground conduits to flood periodically the orchards of the ranchers. Such water supply is carefully rationed and regulated by one known to the rancher as the "ditch tender". In the middle of the night the phone may ring, and the "ditch tender" may inform the orchard owner, "Water is coming in a half hour!"

What does one find in these valley orchards? The produce can be compared to that which is found in the fertile land of Palestine. For example, Fresno to the south, as well as Modesto and Ripon in the center region, produce in season huge truckloads of Thompson seedless and Muscat grapes. The former Thompson seedless are used mainly for raisins, the latter Muscat for Muscatel wines. One can notice here and there along the expressway large and flourishing wineries from which much of the California wines are prepared. The California housewife prepares apricot, pomegranate, and pech jellies. Palestine was also productive of the grape, the pomegranate, and the olive. In this famous San Joaquin valley of California one can find apricots, grapes, clingstone peaches, olives, nectarines, lemons, figs, and pears.

But the main product in the "valley" is almonds. Although not the leading crop of the state itself, it is in first in the Ripon - Escalon area. The almond acreage is estimated to be between 125,000 to 130,000 acres. Substantial acreages are also found north of Sacramento and in the southern part of the valley. It is again as one can read in the Song of Songs 6:11 when the author says . . . "I went down into the garden of nuts, to see the green plants of the valley. To see whether the vine budded, and the pomegranates were in flower." When you travel in the month of March through this valley you receive a majestic and picturesque view of orchard after orchard of blossoming almond trees. So popular is this almond nut that it is named by many of the old-time ranchers as "California Gold". Just price a small can of almonds or almond meats anywhere in the grocery stores of the East and you will understand the meaning of this nickname. The almond is also remembered by the area in its annual "Almond Blossom Festival" scheduled for the last week of February (ordinarily the peak of blossoms, although in 1967 they were about one week tardy). At this festival, there is a gala parade of floats and pracing steeds together with marching bands from various high schools. Also, the almond queen is presented at the local Community Center.

Did you know that the almond tree is of all species of trees the earliest to show its lovely pink and white blossoms? Did you also know that the Word of God corroborates this fact in the reference of the prophet Jeremiah in 1:11, 12? In this passage, we read of Jeremiah's vision of the "rod of an almond-tree". The Lord Jehovah places a special interpretation to this rod (bud) of the almond tree by saying to His servant, "Thou hast well seen: for I will watch over my word to perform it". The idea of this "watching word" of God is a play on the word, almond, with its early blossoming buds and flowers. Just as one sees all these majestic white blossoms already in the winter month of February before any other blossoms are in sight, so the Lord promises His Covenant people that the comfort of deliverance will be positive and sure to come to a prople cast into exile. This truth of God's revelation has been made very meaningful and dramatic to me while living in the "valley of almonds".

Yes, this "Palestine of the U.S." can echo the words of Moses as found in Deuteronomy 8:7, 8 when he speaks of **"a good land, a land** of brooks of water, of fountains and springs, flowing forth in valleys and hills; a land of . . . vines and fig trees and pomegranates; a land of olive-trees and honey . . ." Again, considering this "valley" of approximately 100° to 110° in mid-summer with the lawn sprinklers flowing constantly and the irrigation ditches gushing their water through the orchards, one calls to mind those words of the phophet Isaiah in 35:1, 2 . . . "The wilderness and the dry land shall be glad; and the desert shall rejoice, and blossom as the rose. It shall blossom abundantly . . ."

Of course, you are welcome if and when the occasion presents itself to join the many residents of this valley. Every year the population count increases as immigrants from the Eastern U.S. as well as abroad choose to locate in Modesto, Ripon, or Escalon. We are now # 1 state exceeding New York in population. Of course, we do have our peculiar transportation network of freeways or expressways which at times may become frustrating to the out-of-state driver. But you do in time become orientated to such "crossways" of traffic.

Politically, California is a potpourri of opinion. The two main parties of U.S. politics have pockets in both the southern as well as nothern part of the state. However, it is generally assumed that the vast metropolitan Los Angeles area and its network of suburbs is of the Republican stripe, whereas San Francisco and the Bay area (where the ex-Gov. Brown lived) is Democratic. But as was seen in the recent gubernatorial election of 1966, with the overwhelming majority registered as Democratic, the state electorate still chose a Republican candidate as head of state.

Now come on over, dear reader and enjoy our almonds as they are mixed with meat, vegetables, coffee-cake, or topping for an ice-cream dessert.

Rev. C. Wm. Flietstra,
Ripon, California.

Servants to Immigrants

by Rev. JOHN GRITTER

27

The Lighter Side

There was the lighter side to immigrant life too.

That was to be expected. These folk were normal human beings, full of life, vigourous, bearing heavy, at times exhausting burdens. Such people need moments of relaxation, when the burdens are lifted for a while, when there is a time of respite, when one can also see the funny side of life, look at others and himself and have a good laugh. That is true of a Christian as well as of a non-Christian. Without that life becomes only work, trials, burdens, a dead-end street which leads to frustration. There must be the other side also. If it had not been there, that would in itself have been a tragedy.

Some of that lighter side in our story has already come out: this is just to bring out a little more of it so that we can have some hearty laughs too.

A fairly large family landed in Halifax. The children were begging for apenootjes (peanuts). "Mother, please, can we have some peanuts?" The mother was willing and had money, but what do you call these things in English? Nobody knew. She entered a store, looked for apenootjes — Yes, there they were! She motioned to a clerk, pointed to the peanuts, held up a dollar bill. He figured that she wanted the full dollar's worth, handed her a big bag full of peanuts. The family ate peanuts more and more until they couldn't anymore. The next day all were sick.

A young man told this story on himself. He was placed with a farmer on Prince Edward Island. The man's tractor caught his eye: how he would like to get up in that seat, behind the wheel, and go! The chance did not seem good: the farmer drove and that was it. But one day they were in the field loading bundles of grain. The farmer was on the wagon arranging the load; the hired man was below pitching up the bundels. His mind was on that tractor again. Suddenly he had an idea. As they were rounding a corner facing toward the barn all at once he pitched bundles so fast that the farmer got covered with them. That moment the young man jumped on the tractor, slid into the seat. He had no idea which pedals to push in, he just pushed. Somehow he got into high gear and went racing across the field. There they went, the farmer hanging on for dear life and calling him to stop, the driver thrilled beyond words. On he went! Soon he got to the gate. He managed to steer through it. In the next moment that barn loomed up before him. He steerde for the door, got into it. But could he stop? With both feet he pushed whatever pedals he could reach. With a bang the tractor stopped. What nice things the farmer said to him he could not understand: he was sure it was very nice; but the young man had the thrill of his life.

How klompen at the door of a home helped to find people has been related. These were comfortable to rest the feet after hard work, kept them dry when one had to go through mud. They could be heard for quite a distance when people wore them shopping in town — clop, clop, clop . . . . To us it looked positively funny when men driving cars would take their place behind the wheel with klompen on.

They were there one Saturday afternoon when a number of men came to level off the garden beyond our home in Aylmer. Two brothers brought a team of horses and a scraper. The one behind the scraper to guide it and at the right moment to turn it over was a rather fat man, fairly round. For a while things went well, the one man driving the horse, the other handling the scraper. But at a given moment the scraper hooked behind a heavy root below the surface. The horse went on, the scraper turned right over, and the man went with it. Like a barrel he rolled over the ground. Happily he was not hurt.

One of my early calls was on a family west of Strathroy. At a party the father told about it. He happened to be outdoors when his girls came to him. They had noticed an American car with a man in it and he slowed down, looked their way, went on, then came back. They wondered. Pointing to the car they came to the father: "That man is looking this way. What do you think he wants?" (The man was trying to decide which house he must visit.) The father didn't know what to think either. There was that car again and it stopped. He went toward, clenched his fists, saying to himself: "If that guy tries something, I'll fix him." Out stepped a man and said, "Are you Mr. —?" The answer was yes. "Well," said the man, "I am Rev. —, the home missionary." The father relaxed, his fists went open. Soon all were gathered in the home in happy conversation. It was time for the noon meal. Would dominee like to eat with the family? Why yes, gladly. Meats and other foods were enjoyed. Would dominee like another piece of meat? Yes, please, it tasted good. "And so," the story ended, "dominee enjoyed with us a tasty piece of . . . horsemeat!"

Not understanding a language very well can have interesting results. On a ship on the ocean on a nice evening an Englishman and a Groninger met on the deck. The Englishman remarked, "It's a quiet night."

The Groninger answered, " 'k Wait ook nait."

The Englishman asked, "What did you say?"

The Groninger rejoined, "Ja, wat doe jij op zee?"

A bit of translation. An immigrant in the U.S. gave this example. A professor asked one of his immigrant pupils to translate the following sentence into English: "Ik zal u het geld voorschieten, zodat ge uw achterstallige schulden kunt betalen." He received this translation: "I will shoot you the money in the front, so you can pay your debts behind the barn."

One of our young men, a Jewish lad, got interested in a Canadian girl. Regularly he went to see her. Knowing how limited his English was my good wife one time asked him: "How can you talk with her? Smilingly he pulled out of his pocket a little English-Dutch dictionary. How was that, boys, go courting a girl with a dictionary in your pocket?

There were quite a number of weddings among us. First there was the service, a regular worship service with a short sermon and all; then followed the reception. Some times these receptions were carefully prepared, well regulated, having a good Christian atmosphere and content. There was plenty to eat, usually with a bit of wine or fruit juice, there were serious contributions interspersed with clean humor, good fellowship. Fine.

Often these receptions were not fine. Someone was appointed master of ceremonies but there was no prepared program. At a certain point the leader would get up, make a few remarks, then make an appeal: "Look, folks, we all have to try to contribute something. This is your program, you know." Or some such words. Probably he'd pass a list and those who had something must sign. That was the danger point. Anything, ripe or green, was liable to show up. Some had the mistaken notion that this was a time to throw off restraint, to act crazy, to present stuff that was on the borderline of Christian standards or a little over it., The solemn things that had been said in the preceding service seemed to be forgotten so soon. Not that humor is out of place: that naturally goes with a happy occasion such as that; but nasty, suggestive stuff should be despised and kept far away.

Annual banquets of societies, too, often were at times spoiled by that kind of thing. Beautiful occasions were largely spoiled by perverted taste.

There was a tendency to stay late, into the wee hours of the morning. There is a Dutch saying: "Gezelligheid kent geen tijd." Freely translated that would be: Sociability is unaware of time. Often it got too late. Consistories had to set a time limit by which all had to be out. Many of them discouraged Saturday night weddings because the receptions would run into Sunday or seriously interfere with worship on that day. It seemed to be hard to get back to ordinary life; there was a tendency to stretch things yet a bit more.

One could see that too. These occasions relieved tensions, gave a break in the hard work, satisfied the desire to be together, gave openings to enjoy some of the lighter side too. In spite of the excesses these have a proper place in life which we must not overlook or deny, much less condemn.

One more story as told in my presence. An immigrant was chopping branches cut from a tree for fuel. In front of him was a block on which he laid the branches. With his left hand he put them in place, with a hatchet in the right hand he cut them in pieces. So he went . . . chop, chop, chop. At a given moment the pile of branches back of him came down, pushed his left hand forward on the block. Not realizing this he brought down the hatchet, and . . . off came the thumb! He decided that it was lost, let it go, but the wife caught it. They called a doctor. He decided that he could put that thumb back on. The immigrant called out: "Vrouw, what did you do with my thumb?" Answer: "Gave it to the cat."

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN MAY

No. 252

Author: A. M. Koldyk

Black: 7 pieces

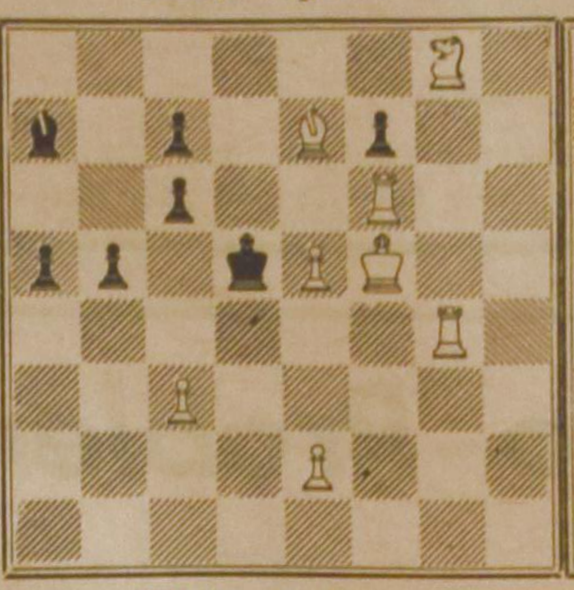

White: 8 pieces

White to play and mate in three moves. 3 points

No. 253

Author: L. C. Schade VanWestrum

Black: 9 pieces

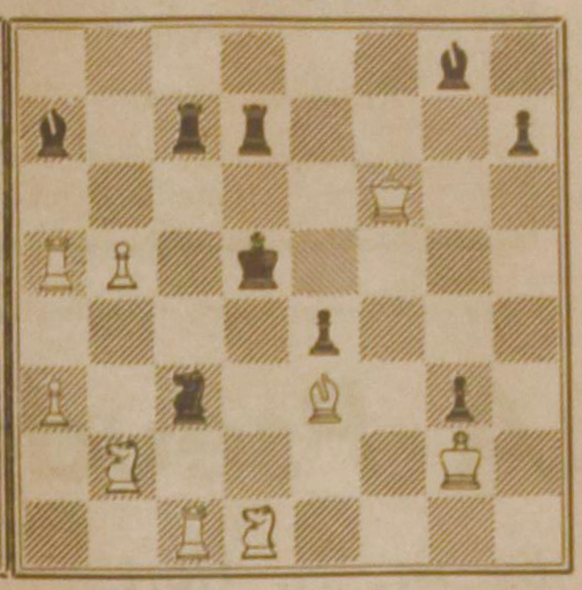

White: 9 pieces

White to play and mate in two moves. 2 points

NOTES

1. At a first glance the problems in this series seem rather innocent. However, this time I wonder whether any of our contestants will get the maximum points available.
2. It is long ago that we had a "Koldyk" in our program. In that time several of our men had serious difficulty with the solution. This one is just as hard in my opinion. We will wait and see. The full solution should be given.
3. When our No. 253 was published the first time the solvers complained that this two-mover was exceedingly hard. Are our contestants smarter than the people were, so long ago? Key and threat, if any, please.
4. No solutions are expected before the publication of the second series.

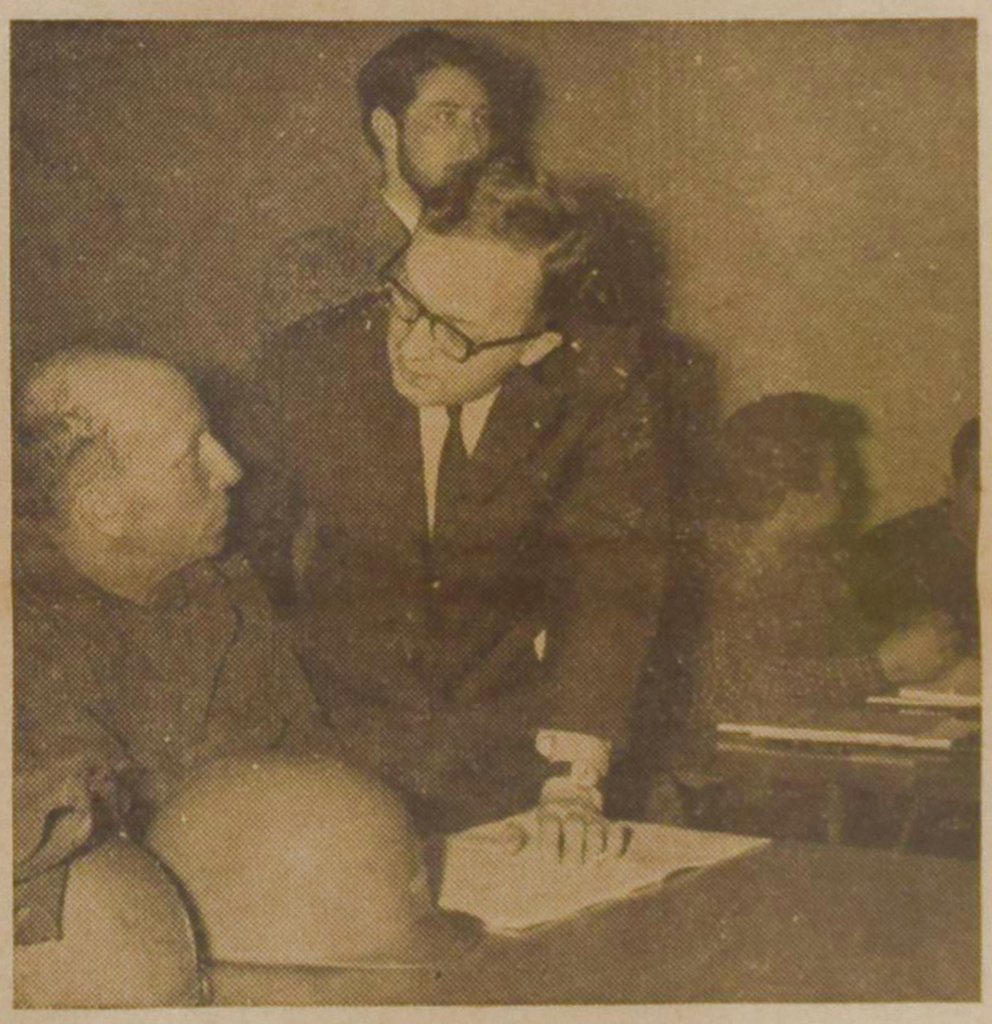

ON-THE-JOB English Classes at Anthes Steel Products Ltd., Cooksville plant, are launched with a visit from the Hon. Robert Welch, Provincial Secretary and Minister of Citizenship. About 50 non-English speaking employees receive 1-hour-a-day, 3-day-a-week, language instruction. Mr. Welch's Department provides a specially trained teacher and free texts for these classes which have the support of both union and management.
The Department sponsors similar programs in other Ontario industries.

CANDID COMMENTS

VIET NAM

by ROBERT N. THOMPSON, M.P.

The Viet Nam war has been described as the most confused war in history in spite of the fact glare of 'fish bowl' publicity where that it is being fought in the full the details of the day's battles are carried on the news wires of the world even before the military communiques are drafted. It is described as the most difficult war of modern history where ill-equipped guerilla forces with "invisible leadership" hold at bay nearly three-quarters of a million of the best equipped and trained military forces the world has ever seen. This war is called the cruellest ever fought, as civilian casualties far outnumber the military and as supporting public opinion falters far behind the spirit of the fighting men.

Since our return from Viet Nam and the neighbouring nations of the Pacific rim, many have questioned me about whether or not there is any just reason for the war to continue. How long will it continue? Is there any hope for a settlement? Should Canada give more support or should Canada outrightly condemn the American stand? Obviously in five days in Viet Nam I cannot pose to know all the answers. The newspapers are full of the opinions of pseudo experts who, out of superficial observations or preconceived prejudices, comment with apparent authority on a subject that goes much deeper than a casual impression. I dare not add to this confusion. However, I can pass on the answers to these questions which in turn we asked those who are responsible for the decisions in the war and who have continued experience and participation in the events which we read and hear of through the communication media. Amongst those whom we met and questioned are Prime Minister Ky, Foreign minister Do, Ambassador Lodge, Ambassador Porter, General Westmoreland, the R.O.K. Commanding General of Korea, officers of Australian brigade, officials of the International Control Commission, as well as the foreign ministers and prime ministers of Korea, Free China and Thailand. In addition we spoke to a number of other senior government officials in each of the countries we visited, including Japan, as well as to civilian correspondents and observers including many Canadians, as civilians on the spot.

1. Is there any justification for the continuation of the war?

To withdraw from the Viet Nam war now would mean to turn over South Viet Nam to the communists and strengthen the communist support of the so-called "revolutionary wars of liberation" in Laos, Cambodia and Thailand for inevitable communistic takeover. It would destroy the image and position of the American influence. It would be an irresponsible abdication in favour of communist domination in the Pacific.

2. Is it really a war of aggression by the United States?

How can it be a war of aggression when it is being fought on South Vietnamese soil against forces which are in a large measure from the outside, equipped almost entirely with foreign supplies and weapons. The number of South Viet Nam revolutionaries within the so-called "national liberation front" are small indeed. They control their areas and people through murder and terror with North Vietnamese communist direction and support.

3. What would have happened if the United States had not stood firm in 1965?

If the United States had not taken this action, showing to the world that communism could go so far but not farther, the 1966 communist coupe in Indonesia would have succeeded and Indonesia would now have become a full communist nation. Indonesia's confrontation with Malaysia would have become a fullscale war. Thailand could never have held its present position and would now have been engaged in a Viet Nam type of war in its northern areas. Burma would not have changed its political direction towards the west as it has. The recent Japan election would not have turned against the socialists and communists. Communism would have been on its way for a complete Asian takeover.

4. Is any progress being made in the war or does it go on endlessly?

Much more of South Viet Nam is now safe for pacification and peaceful development. The morale of the Viet Cong has gone down. Defection of the Viet Cong to the Vietnamese government has shown a marked increase. Viet Cong military strategy is reverting to guerilla type action. A pacification programme is beginning to become most effective in establishing rural government and control. By the end of the year the military phase of the war will be even more improved. Guerilla warfare will continue until pacification is complete and political stability is established. This phase of the Viet Nam struggle will take a long time.

5. Will the bombing of North Viet Nam escalate the conflict to World War III-

No. The bombing is directed at military and industrial targets concerned with the war in Viet Nam. The military effort of North Viet Nam cannot continue on its present scale. China is more and more involved with its local power struggle and domestic problems. Russia becomes increasingly embarrassed by the deterioration of its relationship with China and its difficult position in supporting North Viet Nam. Bombing will cease immediately North Viet Nam indicates its willingness to meet at the conference table.

6. Is there any political stability in the South Viet Nam government?

The situation is improving. The newly elected constituency assembly has completed the new constitution. There will be a presidential and constituent election before the end of this year. Premier Ky told us that he has pledged himself to open and free elections similar to those held last year when more than 80% of the total population participated. Observers are convinced that Ky and his government are maturing and that their administrative effectiveness is improving. There is a long way to go but the trend is upward.

7. Should Canada opt out of the International Control Commission and participate directly in military operations?

No. Canada's role will be essential when the conference table is reached. The United States, the Vietnamese, the Australians, the governments of the neighbouring countries all want Canada to maintain its position with the International Control Commission which presently seems futile but which in the future can prove vital.

Generally speaking, these are the answers we received to our questions.

Dutch Organ Grinder in Australia

A 21-year-old Dutch organ grinder recently arrived by air from Amsterdam in Sydney, Australia, accompanied by his barrel organ weighing some 1½ tons.

Mr. Verhage undertook the journey because he plans to play his organ in the streets of Australian cities to advertise the opening of a new regular Sydney-Amsterdam air service operated by Quantas airlines.

Netherlands Embassy,
Information Section

Many get the name for being witty, only to lose the credit of being sensible.

Gracian

Discussie omtrent de Bijbel

Antwoord aan Dr. Praamsma

In "lezers schrijven" d.d. april 7 j.l. heeft dr Praamsma geschreven n.a.v. mijn artikel "Echte Wetenschap?" (C.C. 31 maart) In het tweede gedeelte van dr. Praamsma's brief wordt ingehaakt op de woorden van mijn artikel, waarin o.m. werd gezegd, dat dr. Kuitert en dr. Koole 'alleen willen omschrijven wat wij, volgens hen, onder de onfeilbaarheid van God's Woord moeten verstaan'. Waarop dr. Praamsa antwoordt:

Deze zin lijkt me om twee redenen aanvechtbaar. In de eerste plaats heb ik reden om te denken, dat beide genoemde geleerden de term 'onfeilbaarheid van de Bijbel' (en in het betoog van P.T. worden de termen 'Bijbel' en 'God's Woord' door elkaar gebruikt) niet voor hun rekening nemen. En in de tweede plaats, aangenomen dat dit 'alleen maar willen omschrijven' hun bedoeling is, dan is deze *omschrijving* toch in elk geval van zulk een critische aard, dat de onbevangen lezer het gevoel krijgt, dat ze ook met een zekere *afschrijving* gepaard gaat.

Tot zover dr. Praamsma.

Hierop wil ik graag nog eens terugkomen. *Calvinist Contact* is geen kerkblad en wil dat ook beslist niet zijn. Daarom is het mijn bedoeling niet om een uitvoerige artikelenreeks over de inspiratie van de Bijbel uit te lokken. Dergelijke onderwerpen moeten in kerkelijke bladen worden besproken. Het is alleen mijn bedoeling om de redacteuren en medewerkers van kerkelijke bladen een 'wenk' te geven om zich hiermee intensief bezig te houden. In dit artikel gaat het mij dan ook hoofdzakelijk om de *methode* of wil men *de manier waarop* dergelijke onderwerpen zullen moeten worden doorgepraat.

1. Het is bekend dat momenteel de inspiratie van de Bijbel (ik gebruik Bijbel en God's Woord in dit artikel niet als theologische vaktermen) een 'hot issue' is. Daarom moeten wij ons hiermee bezig houden. Bij een dergelijk onderwerp wordt van de leiders veel gevergd. Zij zullen grondige studie moeten maken van dit onderwerp. Zij zullen de verschillende aspecten eerlijk moeten weergeven en zich moeten hoeden voor eenzijdigheden. Zij zullen met overtuiging moeten spreken, maar daarbij toch op een tactvolle manier het onderwerp belichten. Er ontstaat bij een controversie vaak zoveel onnodige narigheid doordat het de leiders aan wijsheid en tact ontbreekt. Nu hebben wij begrip voor onze leiders. Zij zijn ook mensen en laten evenals wij allemaal wel eens een steekje vallen. Toch zullen we elkaar moeten opwekken om ons tot het uiterste in te spannen om geen onnodige verwarring te veroorzaken. Schrijvers zullen, om slechts één voorbeeld te noemen, artikelen over de Bijbel eerst nog eens moeten doornemen, alvorens ze te publiceren. Bovendien verdient het m.i. aanbeveling dat predikanten en de christenen die biologie of fysica hebben gestudeerd deze zaak met elkaar doorpraten. Mogen wij er tenslotte nog op wijzen dat de controversie in het pastorale gebed (het lange gebed) wordt aangehaald, waarin de gemeente de Heilige Geest bidt om Zijn leiding. Wij zijn eigenlijk vreemde Calvinisten. Wij geloven stellig dat de leiding van de Heilige Geest voor de kerk onmisbaar is, maar in de praktijk maken we ons eerder druk om synodale commissies die dergelijke geschilpunten moeten bespreken, dan om het gebed om de leiding van de Heilige Geest.

2. Een groot deel van het bespreken van de kwesties rondom de onfeilbaarheid en inspiratie van de Bijbel komt neer op de *voorlichting* in de pers. Predikanten zullen er rekening mee moeten houden dat de meeste gemeenteleden niet bekend zijn met theologische vaktermen. Neem b.v. een woord als bronnensplitsing. In geval dit woord ter sprake komt, zoals b.v. in een van de artikelen van dr. Kistemaker, is het m.i. noodzakelijk om in een voetnoot duidelijk uit te leggen wat hiermee wordt bedoeld. Anders worden dergelijke termen door gemeenteleden gebruikt, omdat ze nogal indrukwekkend en wetenschappelijk aandoen, zonder dat men weet waarover men spreekt.

Bij de recencies van boeken zal men uitvoeriger moeten zijn dan gewoonlijk. Neem b.v. het boek van dr. Kuitert "De realiteit van het geloof". Dit is geen eenvoudig boek. Aangezien het door dr. Kuitert is geschreven zullen de kerkmensen een recensie van zijn boek lezen. Ze komen er meestal niet veel mee verder. Ds. Overduin heeft over dit boek in Gereformeerd Weekblad geschreven onder de titel 'Actuele Orthodoxie', terwijl er weinig over de inhoud van het boek zelf werd gezegd. Dr Praamsma was in zijn beoordeling van dit boek in *Torch and Trumpet* veel critischer. Stel nu, dat iemand beide recensies leest, maar het boek zelf niet kan lezen omdat het te moeilijk is, wat moet hij er dan van denken? Volgens hem zijn beide predikanten goed gereformeerd, doch hun recensie is verschillend.

Ik noem nu het boek van dr. Kuitert slechts als een voorbeeld, maar er zijn er natuurlijk meer te noemen. Het is ongetwijfeld juist, dat een recensie min of meer een aankondiging van een boek is, maar in dit geval zou men m.i. toch beter wat uivoeriger kunnen zijn. Het recenseren van een boek, vooral een boek als dat van dr. Kuitert, is geen eenvoudige zaak. Het valt niet altijd mee om iemands meningen eerlijk weer te geven. Dit vergt veel voorbereiding. Het gevaar is enorm groot dat men bepaalde gedeelten van het boek aanhaalt die geen recht doen aan de schrijver. Wanneer er eens een boete stond op de onjuiste weergave van wat anderen geschreven hebben, wat zou het dan boetes *regenen!*

In het kort: laten we ons uiterste best doen om zo duidelijk en eerlijk mogelijk de zaak weer te geven.

3. Vervolgens zou ik er op willen aandringen om in de discussies over de Bijbel zoveel mogelijk de Bijbel centraal te stellen. Met andere woorden, wanneer gesproken wordt over de interpretatie van Genesis 1, vergelijke men zoveel mogelijk tekst met tekst. Meer dan eens worden er allerlei uitspraken van professoren bij gehaald. Men spreekt dan over 'Aalders zei' en 'Bavinck schreef'. Dr. Praamsma zegt soms: de *oude* Bavinck of *oude* Aalders; dr. Kistemaker spreekt over onze vaderen. Nu moet u me goed begrijpen. Ik heb niets tegen onze vaderen of de profs. Aalders en Bavinck. In het geheel niet! Alleen is het gevaar groot dat we langzamerhand meer waarde hechten aan wat Aalders en Bavinck schreven dan aan wat de Bijbel zegt. Dit geldt eveneens de belijdenisgeschriften. Schrikt u niet wanneer ik dit schrijf. De belijdenisgeschriften zijn voor mij geen museumstukken, maar, en daarover zijn we het *theoretisch* wel eens, de Bijbel moet in het *centrum* blijven, ook in de *praktijk!*

Daaraan mogen we nog wel eens worden herinnerd, want het merkwaardige is dat wij, die ons bijbelgetrouwe christenen noemen, vaak beter weten wat de Catechismus of de Nederlandse Geloofsbelijdenis over een bepaald onderwerp zegt dan wat de Bijbel zegt. Daarom geloof ik dat we ons meer op de Bijbel moeten concentreren. Laten de dominees op de catechisatie hun catechisanten de Bijbel veel laten gebruiken. Wat dat betreft kunnen we van de 'evangelicals' wel wat leren, ook al ben ik het niet altijd eens met de manier waarop zij bijbelteksten uitleggen.

4. Wij zullen bij een geschilpunt ons ervoor moeten hoeden, dat de mensen niet gaan zeggen: ik ben van Kuitert, ik ben van Praamsma, ik ben van Van Riessen en ik ben van Lever, enz. Des te meer men spreekt over 'dr. A. zegt dit' en 'dr. B. zegt dat', des te groter is het gevaar dat men bepaalde groepsvormingen krijgt. Zodoende wordt het onderwerp waarover het gaat bedolven onder de uitspraken van allerlei personen. Dit moeten we trachten te voorkomen.

5. Wanneer wij problemen ontmoeten bij de studie omtrent de Bijbel, dan moeten we die niet meteen uit de weg gaan. Daarmee zeg ik niet dat we alle problemen kunnen oplossen, maar we moeten toch niet bang zijn om ze eerlijk onder ogen te zien, zelfs al betreft het problemen die verband houden met de inspiratie en onfeilbaarheid van God's Woord.

Om slechts één voorbeeld te noemen. In het tweede artikel van dr. Kistemaker wordt gesproken over de bronnensplitsing. Dr. Koole wil ook de kant op van Jahwistische en Elohistische overleveringen. "Verbijsterd vragen we: waar blijft Mozes?" zo schrijft dr. Kistemaker en hij vervolgt: "Er wordt in dit boekje geen waarschuwende vinger opgeheven tegen de liberale theologie." Ik vraag me echter af, waarom gaat dr. Kistemaker niet in op dit probleem en bewijst dat er inderdaad geen dergelijke Jahwistische of Elohitische bijbelgedeelten zijn of, indien dit wel het geval is, een verklaring geeft waarom deze verschillende namen in Genesis voorkomen. Men kan nu wel de liberale theologie becritiseren, maar het is mogelijk dat zij vragen opwerpt, waaraan wij niet voorbij kunnen gaan, ook al zijn wij het niet eens met de 'underlying' ideeën van de liberale theologen. Wij moeten niet de liberale theologen gebruiken om onze mensen af te schrikken met een verwijzing naar de liberale theologen, zodat men verder over de vraagstelling niet meer durft na te denken. Dit gebeurt maar al te vaak. Nu voeg ik hier meteen aan toe, dat er problemen zijn die wij niet kunnen oplossen. Laten we dit dan eerlijk erkennen en geen noodsprongen maken. En hiermee kom ik tot mijn laatste punt.

6. De zaak waarover het in de discussie rondom de Bijbel gaat is eigenlijk deze: de *aard van het Schriftgezag*. Men zou het ook anders kunnen formuleren: wat verstaan we onder onfeilbaarheid (is dit een duidelijke term?) en inspiratie? Of: wat is de verhouding van het goddelijke en het menselijke in de Bijbel? Dit is m.i. de *kern* waarom het gaat. De wetenschappelijke uitvindingen komen op de tweede plaats. Zij hebben *geleid* tot deze vragen, maar zijn niet beslissend. Dr. Koole en Dr. Kuitert willen m.i. dan ook geen knieval doen voor de wetenschap, zoals onder ons soms wordt beweerd. Deze critiek is m.i. een miskenning van het eigenlijke probleem.

Om hier nog enkele vragen aan toe te voegen. Wat maakt de Bijbel God's Woord? Is de Bijbel betrouwbaar wanneer wij kunnen bewijzen dat er geen tegenstrijdigheden in staan? (b.v. wanneer wij de vragen rondom allerlei getallen, die in de Bijbel worden genoemd, kunnen oplossen?) Is de Bijbel betrouwbaar omdat zij ons God leert kennen en aanvaarden we de Bijbel als God's Woord (ik gebruik Bijbel en God's Woord niet als theologische vaktermen) vanwege het getuigenis van de Heilige Geest in ons hart? Vinden we dit laatste te zwak, te subjectief? Hebben we nog een beredeneerbaarder bewijs nodig? In dit verband nog deze vraag: zijn we niet bezig een onfeilbaarheid-theorie op te bouwen om zodoende door ons menselijk bouwsel God's Woord te *beschermen?* Dit wordt dan ongetwijfeld onbewust en zonder opzet gedaan.

Ik stel deze vragen alleen maar om de scribenten van allerlei bladen, ook van kerken buiten de Chr. Ref. Church, te stimuleren zich met deze vragen bezig te gaan houden. Persoonlijk vrees ik, daar wil ik ook eerlijk voor uitkomen, dat wij, nu de critiek op de Bijbel toeneemt, op allerlei manieren proberen Gods Woord te redden. Nogmaals, dit wordt dan onbewust en zonder opzet gedaan. Toch geloof ik, dat men zodoende de grenzen overschrijdt die God ons heeft gesteld. Wij kunnen niet *beredeneren* of *aannemelijk* maken waarom wij Gods Woord aanvaarden. Wij *kennen* Hem an dáárom horen we Zijn stem.

Wij hopen dat deze artikelen hebben mogen meewerken tot verdere studie van de Bijbel en de onderhavige problemen.

Paul Tameling

DR. MARTYN LLOYD-JONES ROEPT OP TOT EENHEID

In een door de British Evangelical Council belegde protestvergadering die door ongeveer 1000 personen werd bijgewoond, werd geprotesteerd tegen het feit dat het stadsbestuur van Groot-Londen geen bouwgrond beschikbaar stelde voor evangelische arbeid in het Woolwich district.

De bekende dr. Martyn Lloyd-Jones sprak over een drievoudige uitdaging aan Oecumenisten, de Raad van Groot-Londen en de Evangelischen.

Hij merkte op dat de Oecumenisten behoorden te erkennen dat er grote aantallen mensen in dit land zijn die niet slechts de Oecumenische Beweging niet steunen, maar daar bezwaar tegen hebben en ze beschouwen als een bedreiging voor de ware betekenis van het Evangelie. Er is geen hoop op overeenstemming tussen de twee groepen.

De Raad van Groot-Londen behoort zich te herinneren dat één van haar primaire functies is de godsdienstvrijheid te handhaven. De heren mogen niet trachten uniformiteit in enige vorm op te leggen. Hij suggereerde dat het goed zou zijn een rapport te doen uitbrengen door hun sociologen om vast te stellen de aantallen die de verschillende kerkdiensten in Groot Londen bijwonen, wat waarschijnlijk zou aantonen dat de meest bezochte kerken die van de Evangelischen zijn. De Raad behoort zijn ambtenaren te instrueren, zo'n sterke meningsuiting niet te negeren en opzij te schuiven en waar zij besluiten grond voor een oecumenisch centrum beschikbbaar te stellen, behoren zij hetzelfde voor een evangelisch centrum te doen.

De Evangelischen moeten samen komen, samen een standpunt innemen en zichtbaar uitdrukking geven aan hun fundamentele eenheid. Zij moeten bereid zijn hun positie opnieuw te overwegen, niet op de basis van overgeërfde tradities, maar van hun overeenstemming inzake de grondbeginselen van het christelijke Evangelie.

I.C.N.

Columbia zet door KONKURRENTIE VOOR HET PANAMAKANAAL

Volgens mededelingen van president Lleras gaat Columbia in 10 tot 15 jaar een tweede "Panamakanaal" bouwen. Hetgeen het fornidabele bedrag van ca. 3 miljard gulden zal gaan kosten.

Het ontworpen kanaal dat ruim 500 km lang is, heeft men voorlopig de naam Chocokanaal gegeven. Met behulp van sluizen, buiten het kanaal, zal men stuwmeren scheppen, waardoor het kanaal een gelijkmatig waterpeil krijgt, hetgeen een vlottere doortocht voor de schepen mogelijk maakt dan in het Panamakanaal. Columbiaanse deskundigen beweren dat het nieuwe kanaal een belangrijke aanwinst voor de zeescheepvaart zal worden in de verbindingen tussen Atlantische en de Stille Oceaan. Het beroemde Panamakanaal heeft zijn glorietijd gehad. Het is thans verouderd en de Ver. Staten willen nu in Panama een tweede Panamakanaal gaan bouwen. Volgens president Lleras zal Columbia desondanks het Chocokanaal uitvoeren, want gezien de groei van de wereldhandel en het scheepvaartverkeer acht men het bestaan van een derde verbinding tussen de twee oceanen verantwoord. Het kanaal zal een belangrijke bron van inkomsten voor Columbia worden, want de schepen zullen moeten gaan betalen voor het gebruik van het kanaal.

NAAR TWEE OCEANEN

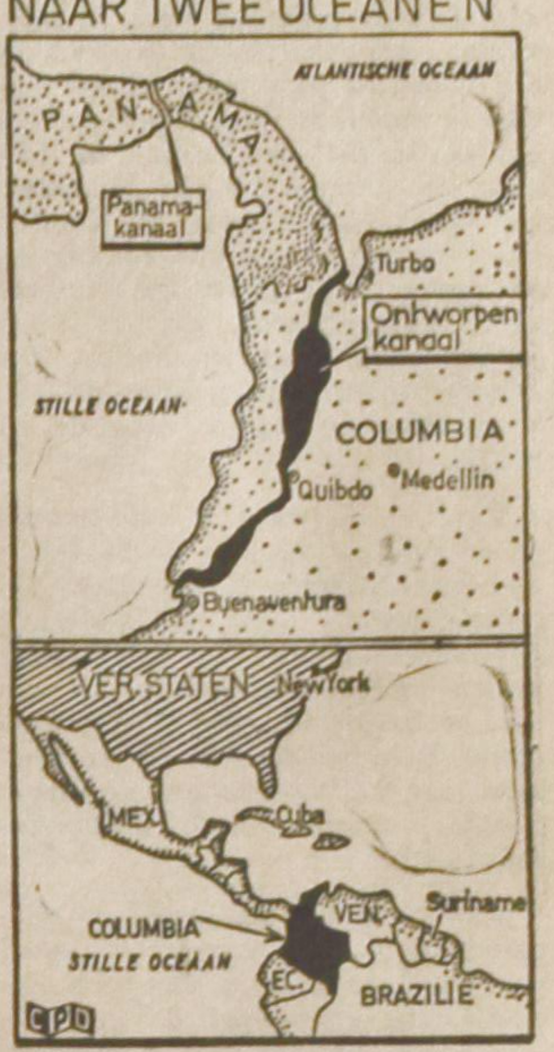

Verdovende Middelen,

als slaaptabletten, asperine e.d. genezen niet. Kunnen bij langdurig gebruik grote verwoestingen in het lichaam aanrichten. Neemt een onschad. geneesmiddel, neemt de Florakruiden. Leest de attesten en U staat paf. Toez. desgew. in blanco verpakking! Meldt uitvoerig Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

DE "BANK OF NOVA SCOTIA" GEEFT 4¼% OP SPAAR-REKENINGEN

Ingaande 1 mei biedt de "Bank of Nova Scotia haar klanten een nieuwe Scotia Spaarrekening aan, waarop 4¼% rente wordt betaald.

Rekeninghouders zullen nu automatisch 4¼% rente ontvangen op hun minimum kwartaalbalans, mits geen cheques op die rekening zijn afgegeven. Wel mag geld in contanten van de rekening worden afgenomen.

Degenen, die cheques willen blijven afgeven op hun spaarrekening, zullen 3% rente over hun minimum-balans ontvangen, zoals in het verleden.

In het ontwerpen en invoeren van deze nieuwe spaarrekening is de nadruk gelegd op het verlangen van het publiek. Degenen, die hun spaarrekening alleen voor het sparen wensen te houden, winnen een premie van extra rente, want nu ontvangen zij 4¼%.

PRINS GEBOREN!

Op donderdag 28 april j.l. heeft H.K.H. Prinses Beatrix het leven geschonken aan een zoon, de eerste prins na vele, vele jaren. De vreugde is in Nederland uiteraard groot en aan het gelukkige ouderpaar wordt van alle zijden blijk gegeven van de belangstelling.

Onze foto's tonen (links boven) het medische team, dat Prinses Beatrix bijstand heeft verleend: v.l.n.r. Dr. J. Drukker van Amersfoort, Zuster C. L. van Beuzekom van Utrecht, Dr. G. M. M. Nijhuis van Bilthoven en Prof. Dr. W. P. Plate van Utrecht. Foto links onder: De delegatie van vier kraamverzorgsters en twee leidsters, die een grote teddybeer op Drakensteyn heeft aangeboden namens de kraamcentra van het Oranje-Groene Kruis. Foto onder: een gedeelte van de talloze geschenken, die Prinses Beatrix heeft ontvangen ter gelegenheid van de geboorte van de prins, uitgestald in het Paleis aan de Lange Voorhout te Den Haag.

Na tien jaar weer in de Kwitang Kerk

Talenprobleem in Indonesie

Gedurende mijn drie weken op Java heb ik dikwijls aan onze oudere gemeenteleden in Australië en hun taalproblemen moeten denken. Hoeveel kerkdiensten en vergaderingen heb ik bijgewoond waarvan ik, zonder tolk, geen woord kon verstaan. Dat is, ik heb dat opnieuw gemerkt, een vermoeiende bezigheid en een kwelling die ons herinnert aan het hoofdstuk van de vloek. Maar dan tegelijkertijd toch ook steeds aan 't wonder van de pinkster-zegen. Ik behoefde alleen maar te kijken naar al de gezichten die aandachtig zaten te luisteren, om toch ook te kunnen mee-genieten. Het evangelie is niet gebonden aan de taal die ik kan spreken. Het Woord gaat overal nieuwe mensen wakker maken. Ja, en ik kon toch ook meezingen. In een taal die ik niet verstond, maar op de bekende oude wijs heb ik toch trouw mijn stem mee opgeheven in het lied, of de psalm waarin Zijn Naam geprezen wordt.

Rev. J. F. H. VanderBom uit Tasmanië, Australië, die in Nederland de gemeenten van IJlst en Groningen heeft gediend, bezocht onlangs de Synode van de Gereformeerde Kerken op Java. Op ons verzoek zond Rev. VanderBom ons het interessante artikel over de kerkdiensten in de Kwitang kerk te Djakarta.

Een van de belevenissen die mij wel diep ontroerd heeft was de avond in de Kwitang kerk in Djakarta, een plaats en een naam die voor tal van onze lezers een schat van historische herinneringen bevat. Zelf heb ik daar in 1957 naar ds. Oranje mogen luisteren, een preek over zondag 51. Terwijl ons hele gezin toen die zondag en de nacht in de gastvrije pastorie heeft doorgebracht. En nu werd in hetzelfde kerkgebouw op een donderdagavond in januari ds. Go Hian Sing bevestigd, door ds. I. Siagian.

Het was een broeiig hete avond, en de verlichting was slecht (electriciteits-rantsoenering). Het orgelspel kwam door een fluitende geluidsversterker. En twee lange preken werden gehouden in een taal waarvan ik geen woord verstond. Behalve dat ds. Go er driemaal een hollands woord doorheen gooide, eenmaal was 't: levensverzekering!

Maar wat mij die avond zo ontroerd heeft, en waarom 't goed was om daar te zijn, was toch ditmaal heus en simpel de gemeenschap der heiligen. De portretten van de voorgangers die er nog allemaal hangen in de consistoriekamer (en onder wier toezicht later op de avond rijst werd gepresenteerd), het klassieke zestal lange collectestokken naast de preekstoel, de kerkeraadsbanken met een keur van ouderlingen (onder hen zijn enkele zusters binnengeslopen!) die op de leer toezien, het trage zingen van de aloude bekende psalmwijzen die wij nog altijd aan het reformeren zijn... al deze dingen lieten er geen twijfel aan bestaan of ik mij wel op het rechte adres bevond! Met elkander zorgden ze voor een kontinuiteit die mij op sommige momenten aandeed als iets komisch. Slepend psalmgezang en lange preken en dito lange collectestokken, dat is immers een deel van de geestelijke erfenis die gereformeerd Nederland heeft weggedragen tot in de verste werelddelen. Je vindt ze in Canada en aan de Kaap. En ook de Aziaat mag er een aanknopingspunt van overhouden!

Minstens even sterk bekroop mij dat gevoel in de kerk van Jogja met z'n 950 zitplaatsen. Het kon een kerk in Zeist zijn! Totdat de klok begon te luiden, die mij weer herinnerde aan de vele zendingsbusjes van de kinderen in Amsterdam. Allemaal stukjes oud en bijna versleten verleden die op een totaal nieuwe bodem werden neergelegd.

Maar hoe geweldig boeiend en rijk wordt de belevenis wanneer wij in dat grappige, horizontale vlak van tradities en collectestokken opeens de verticale lijn ontwaren die inderdaad als een ladder uit de hemel neerdaalt. Hier wordt het Woord des Heren geopend. Het wordt verkondigd, ja, in een taal waarvan ik geen woord kan verstaan. Maar Hij wil hier werken, Hij Zelf woont hier, terwijl al die portretten uit het verleden alleen nog maar getuigen van een spoedig vergeten tijd.

* *

In Jogja preekte de jonge dr. Bakker in het javaans. De kerk was niet vol. Voornamelijk de oudere mensen waren er, omdat de hele jeugd naar de diensten in 't Indonesisch toeloopt. Ook alweer een taalprobleem, net als bij ons in Australië! Dr. Bakker preekte in het javaans, een taal waarin hij zoal niet geboren, dan toch wel getogen en doorkneed is. Maar hij is nu alleen nog maar een "helper" in de kerk. De rollen zijn omgekeerd. Zijn grootvader was de grondlegger, de wijze zendeling en leraar, ere-doctor Bakker, die vele javaanse helpers heeft opgeleid.

En nu zijn de rollen wel zo omgekeerd, dat de jonge Bakker moest zeggen: in de kerk hier ben ik alleen nog als een helper...

Sommige ouderen schijnen het er heel moeilijk mee te hebben om de verhoudingen zo te zien. Op de laatste zondag van mijn verblijf zat ik in een ander kerkgebouw van de Kwitang gemeente, vlakbij het voormalige loge-gebouw, in een dienst waar prof. dr. Raden Soedarmo voorging.

Daar kwam ik nota bene in een bank te zitten naast iemand uit "de grote oost", die uitgerekend met mij (uit Australië) een heel gesprek begon over het ongerijmde dat ze nu toch alle nederlandse diensten hebben afgeschaft! En dat nog wel in een kerk waar zovelen het nederlands nog zo goed kennen, en kunnen verstaan.... De dominees hadden 't doorgedreven!

Ik had het antwoord op mijn lippen: "Bij ons in Australië...", toen de dienst begon. En ik heb opnieuw genoten onder een kerkdienst waarin alleen de psalmwijzen mij vertrouwd waren. En de tekst uit Deuteronomium: "Opdat gij niet vergeet...".

Maar onmiddellijk na de kerkdienst werd het wel heel humoristisch toen mijn nederlandslievende broeder opnieuw wilde beginnen over 't taalprobleem, maar terstond wreed verstoord werd omdat iemand mij wilde voorstellen aan een Australische... werkster in de zending in Djakarta, afkomstig uit Geelong...!!

Terug naar de Nederlandse diensten? Maar wat moest zij dan? Ook maar weer nederlands leren?

Vergaard uit alle streken, met lange collectezakken en onverwoestbare tradities, en toch in heel de wereld één! Al zullen we de nieuwe taal en het nieuwe lied nog moeten leren! Maar dat gaan we samen doen.

Ds. Go Hian Sing is "goed". Dat hebben Australische Evangelicals mij verteld. Zij horen hem graag. In de Kwitang kerk preekt hij de heidelberger catechismus in het Indonesisch.

En ik geloof de gemeenschap der heiligen, vergeving der zonden, wederopstanding des vleses en een eeuwig leven om samen Hem te prijzen in een nieuw, juichend lied!

VanderBom.

DE AUTO VERSPILT ENERGIE

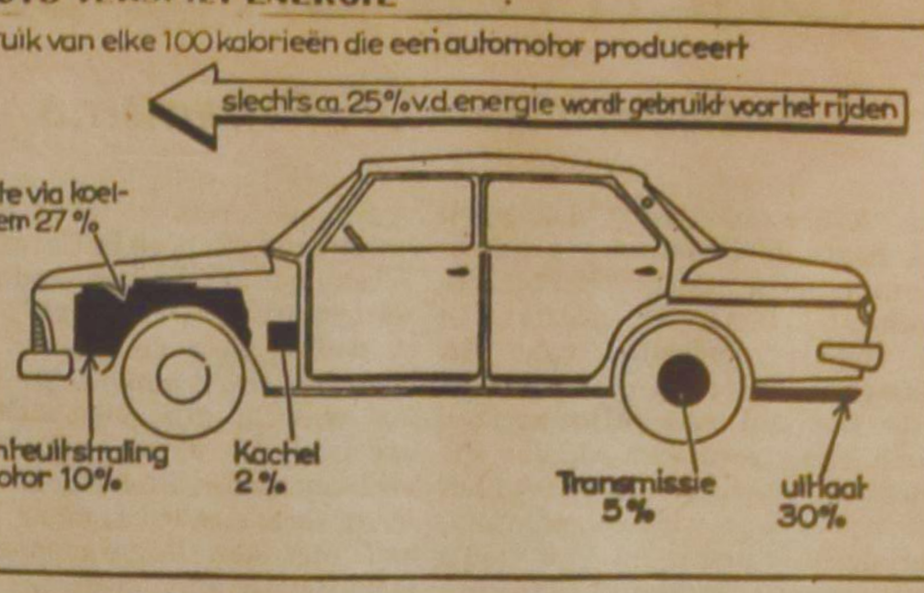

Een auto voor de veiligheid

Het beroemde Italiaanse bureau Farina heeft een speciale autocarosserie ontworpen met als enig doel grotere veiligheid. Het ontwerp is zodanig, dat het voor iedere auto dienst kan doen, men hoeft de auto alleen maar om het door Farina ontworpen middenstuk heen te bouwen. Farina heeft — samen met Dr. G. Mazzochi — uitsluitend oog gehad voor de veiligheid van de inzittenden van een auto. Daarom is het middenstuk een soort "kasteel" waarin de passagiers zitten. Dit "kasteel" kan een zo groot mogelijke weerstand verdragen, waarbij het tijdens een zware botsing ook voor de motor zeer moeilijk zal zijn het compartiment binnen te dringen.

Het voorste en achterste gedeelte van de auto is "week" uitgevoerd. Bij een botsing geeft de voor- of achterkant dus eerst betrekkelijk weinig weerstand om vervolgens deze weerstand op te voeren naarmate men meer "in" de auto komt. Dit heeft het voordeel dat de kracht van een botsing aan geweld inboet, al wordt daarbij de auto wel ernstig beschadigd. Het gaat echter vooral om de veiligheid van de inzittenden. De stuurkolom is praktisch verdwenen en is samendrukbaar. Men heeft in de auto schuifdeuren gezet alsmede autoruiten die in hun geheel uit de sponning springen, zodat er bij een botsing geen glasscherven naar de inzittenden komen. De stoelen hebben allemaal hoofdsteunen ter voorkoming van mogelijke nekletsels. Voorts zijn er geen scherpe of uitstekende delen in deze auto. De dode uitzichtshoeken bestaan nauwelijks nog en ook zijwind heeft geen invloed op de wagen. De auto is voorlopig alleen nog maar ter beschikking voor technische proefnemingen. Het gaat bij die proefnemingen niet om prestaties of snelheid maar louter om de veiligheid.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Hier zijn enkele Rode "Koopjes" dag enkele reistarieven (coach-klasse):

van VANCOUVER naar:

Kamploops	$ 6.10
Edmonton	$14.50
Saskatoon	$18.50
Toronto	$44.00
Halifax	$60.00

van WINNIPEG naar:

The Pas	$ 9.90
Edmonton	$15.50
Toronto	$22.00
Vancouver	$25.00
Halifax	$36.00

van TORONTO naar:

Windsor	$ 5.40
Saint John	$18.50
Saskatoon	$28.00
Calgary	$35.00
Victoria	$49.52

van MONTREAL naar:

Toronto	$ 8.00
Halifax	$15.50
Winnipeg	$24.00
Edmonton	$36.00
Vancouver	$45.00

De CN CANRAILPASS zal aan bezoekers uit Europa een maand reizen coach-klasse verschaffen door geheel Canada voor slechts $99.00.

Voor verdere inlichtingen gelieve men een Erkend CN Reisagentschap of CN Passagebureau op te bellen.

U kunt geriefelijk reizen en geld sparen

Maak het hele jaar door gebruik van flinke besparingen en vriendelijke bediening dwars door Canada's tien provincies. CN heeft de kalender in Rode, Witte en Blauwe dagen verdeeld. Er zijn verschillende tarieven voor verschillende dagen. De grootste van alle reisbesparingen is voor U op Rode "Koopjes" Dagen.

Maak gedurende het gehele jaar van deze voordelen gebruik:

- Speciale lage tarieven voor kinderen.
- Extra besparing voor mensen die slaapaccommodatie delen.
- Vrije maaltijden worden verstrekt aan slaapwagen- en salonrijtuig-passagiers.

Maak Uw plannen nu. Reis per CN. Zie Canada op Uw gemak met minder kosten.

CN

Baptism and Profession of Faith in the Christian Reformed Church

This article may supply an answer to a question which was raised after the publication of the Yearbook 1967 of the C.R.C. The editor of "The Banner", Rev. John VanderPloeg, called our attention to the number of children baptized. In 1967 it was 5,933, which meant a decrease of 396. In a note he remarked: "Last year the figure was 516 less than the year before and two years ago it was 343 less than the year before that. A significant trend in the birth rate?" The answer can be seen on the graph. The story of 15 years shown in this picture, deserves some elucidation.

Some careful and accurate figuring was done to find the precise percentage. Distinction was made between the situation in the denomination as a whole and the situation of the Canadian churches separately. Theoretically the percentages in baptism and profession of faith should be the same in Canada and in the denomination, but it is not.

In the years 1953 through 1959 the percentage of children baptized rose tremendously in Canada. This was due to the large number of young couples who emigrated from Holland and started a new life in the land of their adoption. Many ministers recall that there was baptism almost every Sunday in those years. The normal percentage of about 3% in the denomination even went up to almost 3.4% in 1955, simply because Canada's average was so very high. It lasted till 1962, when the denomination came back to its normal average of 3% again. Then the drop began. Our people, apparently, learned so much about birth-control and the easy ways to exercise it, that the result in the decreasing number of baptisms in our churches is evident. The curve in Canada is even sharper than the one for the whole denomination. At the moment the percentage for the Canadian churches is about 3.0 and for the denomination just above 2.1. The question mark behind Rev. VanderPloeg's question should become an exclamation mark: "A significant trend in the birth rate!" This is a sad and unhealthy situation in the Church. The decreasing attendance of the Church Sunday Schools finds its explanation here. What may the Young People Societies expect in the near future?

The situation sketched above will also influence the number of public professions of faith eventually. During the last 15 years there was little change in this respect; the percentage slowly went down from 1.8 to 1.6 which is not alarming at all. The state of affairs in the Canadian churches is remarkable. The sudden "peak" in 1955 and following years was due to the fact that so many single persons emigrated to Canada. A large number of these came into the churches as baptized members. This graph shows that the immigration meant a spiritual blessing to many of them. They became confessing members in the church they had learned to be thankful for, confessing their Lord, who became their All. This was an exceptional situation. After some ups and downs, the curve tends to become normal again. However, in the later years the rate went down too fast. The percentage now stands at a low 1.5 instead of 1.8 or 1.7, where it should be.

In a next article I hope to give more information about the development of the Christian Reformed Church, again with the help of a graph.

F. Guillaume

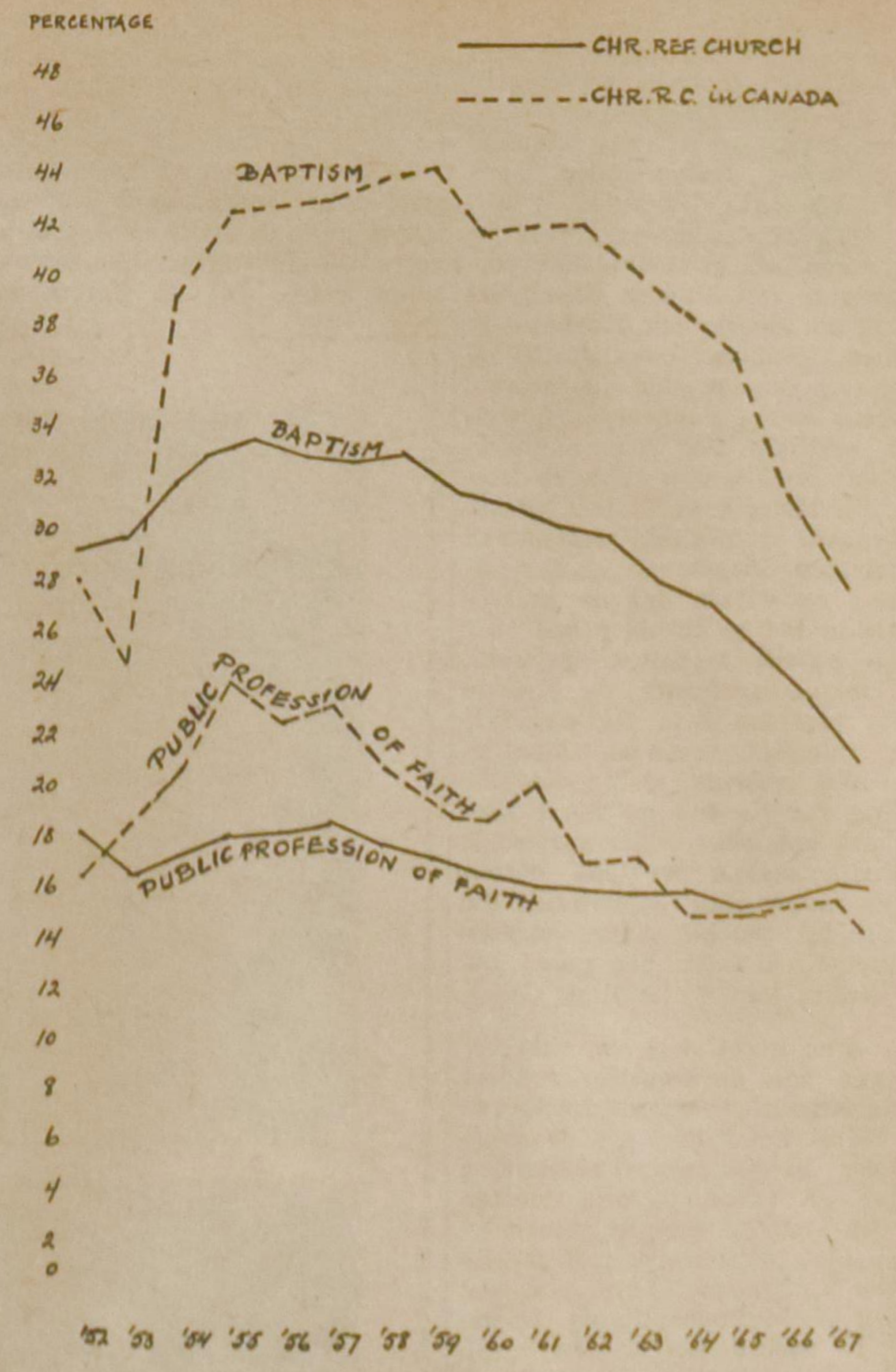

THE

CHRISTIAN REFORMED CHURCH

WINDSOR, ONT.

TECUMSEH RD. (EAST) AND CLEMENCEAU.

REV. D. KWANTES, PASTOR

SERVICES: 11.00 A.M. AND 5.00 P.M.

For further information write the Secretary Mr. H. NYMEYER, 3431 Mark Ave., Windsor, Ont.

YEMEN:
DE BURGEROORLOG DUURT VOORT

Sinds de coup d'état van 26 september 1962 rommelt het in Yemen. Op die dag verjaagde Brigadier-generaal Abdullah al-Sallal koning Imam Ahmad van de troon. Sinsdien staan de royalisten en republikeinen tegenover elkaar. Beide groepen hebben echter een bondgenoot, zonder wiens hulp de oorlog niet zou kunnen voortduren.

De Republikeinen worden gesteund door Gamul Abdal Nasser, het hoofd van de Arabische Unie. De Royalisten worden gesteund door de koning van Saudi Arabië, Faisal.

Beide groepen in Yemen zowel als hun bondgenoten hebben hun moeilijkheden. De Royalisten kampen voortdurend met een tekort aan voedsel en hun leiders hebben moeite om de verschillende, geldzuchtige stamhoofden onder de duim te houden. Saudi Arabië beschikt zelf ook niet over modern oorlogsmateriaal en is wat dat betreft afhankelijk van de giften van Engeland en de Verenigde Staten, die nu niet bepaald happig zijn om zich te branden aan het Arabische vuur. De Republikeinen worden gesteund door Egypte, de Russen en de Chinezen. Beide communistische groepen proberen de Yemeni voor zich te winnen. Rusland heeft de republikeinen geholpen bij het bouwen van de haven te Hodeida en zij zijn momenteel bezig met de bouw van een cementfabriek. De Chinezen hebben geholpen met de aanleg van een geasfalteerde weg van Hodeida naar Sana, de hoofdstad van Yemen, in de buurt waarvan een textielfabriek is gebouwd, waar ongeveer 950 mensen werkzaam zijn en 80 Chinese vrouwen, voorzien van Mao insignes, de leiding hebben. Sana beschikt over moderne gebouwen, ziekenhuizen en scholen. Toch zijn ook in het republikeinse Yemen moeilijkheden.

Er zijn nl. twee Moslem-groepen, de Shafi-ites en de Zaidis, die elkaar gedurig in de haren zitten. Bovendien is er een groep, die vindt dat Abdallah al-Sallal teveel onder de invloed van Nasser staat, zodat men vreest dat Yemen haar zelfstandigheid zal verliezen. Onlangs heeft de geheime Egyptische politie een inval gedaan in een plaats waar Premier Hussan al Amri en Noman, leiders van de anti-Nasser beweging, de mogelijkheden bespraken om een overeenkomst te sluiten met de Royalisten, teneinde Nasser en zijn Egyptische troepen de deur te wijzen. Velen van de Moslems in Yemen moeten niet veel van Nasser hebben, daar hij pro-communistisch is, aangezien de Moslems de godloze communistische leer verfoeien. Zo doet koning Faisal, die graag al de Moslems in Arabië zou willen verenigen in de strijd tegen het communisme. Vele Moslems houden echter liever godsdienst en politiek gescheiden en tonen weinig interesse voor Faisal's plannen.

In augustus 1965 zag het er naar uit dat de burgeroorlog in **Yemen langzamerhand tot een einde** zou komen. Nasser en koning Faisal sloten op 24 augustus 1965 een wapenstilstand. De Egyptische troepen zouden Yemen geleidelijk verlaten, en een civiele regering zou in Yemen worden ingesteld. Nasser was het oorlog voeren ook wel wat beu. Het kostte enorm veel geld. Bovendien gaf hij nu de indruk aan de Arabische landen, dat hij de vredestichter was.

Van deze plannen is echter niets gekomen. Integendeel, de oorlog is de laatste tijd weer aangewakkerd. Nasser voelt er niets voor om Yemen te verlaten, vooral niet nu de Engelse regering heeft bekend gemaakt dat zij haar militaire basis in Aden zal opgeven, terwijl Zuid-Arabië onafhankelijk zal worden verklaard. Dit is een kluifje naar Nasser's hand, want in Aden zit olie; en olie betekent geld!

Inmiddels is de guerillastrijd in Aden reeds toegenomen, als voorbereiding op de dingen die komen zullen. Bovendien werken in Aden 230,000 Yemeni, die Aden altijd hebben beschouwd als het oog van Yemen. Zij hebben wel geen recht om te stemmen en staan als zodanig buiten de politiek in Aden, maar via de vakverenigingen kunnen zij enorme invloed uitoefenen.

De Engelsen, die het idee hebben dat ze op een vulkaan zitten, die elk ogenblik tot een uitbarsting kan komen, willen hun militaire basis in Aden graag zo gauw mogelijk verlaten. Ze kunnen dan nog altijd Saudi Arabië met wapenen en vliegtuigen steunen in de hoop dat koning Faisal bij machte is Nasser in bedwang te houden. Er moet echter nog heel wat veranderen voordat Saudi Arabië in staat is de Republikeinen en Nasser in bedwang te houden.

De toekomst van Arabië ziet er dan ook somber uit.

Voor elck wat wils

Studieverzekering
Spaarverzekering
Ouderdomspensioen
Hypotheekverzekering
Weduwe en wezen voorziening
Gezinspolis — verzekering voor het gehele gezin in 1 polis
Groepspensioen en groepsverzekering voor employees
Levensverzekering voor zakelijke doeleinden
★ Compagnonsverzekering
★ "Key man insurance"
★ "Stock purchase fund"
★ Credietverzekering

Dit is een greep uit Holland Life's uitgebreide verzekeringsportefeuille. Inlichtingen over deze, en andere, polissen zullen wij U gaarne vrijblijvend verstrekken.

Onze Nederlandse vertegenwoordigers zijn gevestigd in: Bowmanville, Brockville, Calgary, Edmonton, Grimsby, Hamilton, London, Montreal, Ottawa, New Westminster, Red Deer, Toronto, Vancouver, Victoria en Welland.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LTD.

Symbool van Zekerheid . . . sinds 1807

HOLLAND LIFE BUILDING 1130 BAY STREET TORONTO 5, ONTARIO

De vlam die niet verteert

door C. J. Ooms-Vinckers

(15)

Als een lopend vuurtje verspreidde zich het bericht dat de geallieerden in Frankrijk waren geland. Eindelijk kwam de verlossing in zicht.

Op de universiteit werd weinig uitgevoerd. De colleges werden slecht bezocht en overal groepten studenten samen om lucht te geven aan hun verwachtingen.

Het was merkwaardig stil onder een deel van de Zwitserse en Duitse jongelui en er was evenmin onverdeeld enthousiasme onder de Zwitserse en Duitse Joden. Velen van de Duitsers wisten hun familie veilig en wel in Amerika en maakten zich al bijzonder weinig zorgen over hun minderbedeelde volksgenoten.

Ir. Weitzman ging onverstoord zijn weg en maande een ieder aan zich niet in verwarring te laten brengen, maar zo consequent mogelijk de studie voort te zetten. Bij hun opmerking dat ze nu toch weldra ergens zouden zijn, antwoordde hij kalm en beslist, dat het zwaarste jaar nog komen moest.

Was er tot nu toe vertrouwen geweest bij het nazi-Duitsland, dat het vasteland van Europa hun onbetwist zou toebehoren en Amerika het wel geloven zou, de landing bewees dat de strijd op alle fronten onverminderd moest worden voortgezet en zelfs de meest optimistischen deinsden voor deze opgave terug.

Amos geloofde vast en stellig in de visie van de ingenieur. Wie zou er beter kijk op hebben dan hij, die nuchter en berekenend alle factoren onder de loep nam? Ieder gesprek met hem bracht immers verheldering van gedachten. In een discussie waarvan hij de leiding had, werd een probleem klaar en helder van alle kanten bestudeerd. Ir. Weitzman was maar tien jaar ouder dan hij, maar hij beschouwde hem als zijn vader, sterker nog: als een patriarch uit de bijbel.

Heel diep in zijn gedachten verbond hij hem soms nog aan de Amerikaanse, maar hij schoof deze ingeving verre van zich. Nee, voor haar was hij te oud, meende hij. Het Amerikaanse meisje had veel minder wetenschappelijke kennis en was ook minder doordacht en ernstig. Dat hij zelf onder de indruk was geraakt van haar spontaan optreden was geen wonder. Bij zijn aankomst was hij uitgeput en zwak geweest, maar voor Mr. Weitzman zou ze niet veel kunnen betekenen . . .

Antoine was in alle staten van opwinding. Hij was er vast van overtuigd, zijn familie weldra terug te zullen zien. Ze zaten veilig en goed opgeborgen bij zijn zuster, die met een Portugees was getrouwd en in Lissabon woonde.

Bepaald humoristisch was de plotselinge verschijning van de Algerijn, die zich onopgemerkt een weg naar hun kamer had weten te banen en, rustig op het bed van Antoine gelegen, op hun thuiskomst wachtte.

Toen Amos de kamer betrad en van zijn verrassing er een vreemde aan te treffen, bekomen was, vertelde de Algerijn hem laconiek door de boer te zijn weggezonden met de reiskosten toe. De boer had gezegd, dat, nu de oorlog was afgelopen, de mobilisatie zou worden opgeheven. Hij zou zijn oude knecht dus weer in dienst krijgen.

"Maar die oorlog is niet afgelopen," merkte Amos op.

"Welnee, die duurt nog jaren," beaamde de Algerijn kalm, "maar ik wou die man niet schokken in zijn vertrouwen. Bovendien leek hij, van het begin af aan, wat tegen me te hebben. Hij liet me allerlei dingen doen waar ik nooit van gehoord had. Ik moest melk uit die koeienrompen persen en dat wensten die beesten eenvoudig niet. Het paard was even koppig en onhandelbaar als de bazin. Ze sloegen bij de minste aanraking op hol. Met de ploegmachine, zeg, ploeg je maar drie kilometer in een kwartier. Dat moet ik Antoine beslist vertellen. Zijn vader importeert landbouwwerktuigen. 'k Heb de indruk, dat die veel vlotter lopen. Die oude heer is een echt geanimeerde baas. Ik geloof nooit dat die met zulke trage dingen op zou kunnen schieten."

"'t Zal van de grondsoort afhankelijk zijn," merkte Amos op.

"Waarachtig, je kunt gelijk hebben. Daar heb ik niet aan gedacht."

"Heeft u . . . een onderdak?"

"Op het ogenblik wel. Later zie ik wel weer."

"U kunt hier niet blijven."

"Antoine is mijn vriend, hij zal me zeker gastvrijheid verlenen."

„Maar uw vriend heeft niets te verlenen; hij is zelf op anderen aangewezen."

"U meent toch niet, dat hij er in berusten zal, zelf een bed te hebben en mij onder de blote hemel te laten slapen?" zei de Algerijn met geforceerd kinderlijke verbazing in zijn ogen.

Amos vond zijn blik bepaald onbetrouwbaar. Voor alle zekerheid nam hij meteen zijn bed in beslag en legde zich ter ruste; de rest moest Antoine bij zijn thuiskomst maar uitzoeken . . .

Hij wist niet hoeveel later het was, toen hij wakker werd door gestommel en een uitroep van verrassing.

"Ahman, wat doe jij hier?"

"Uitrusten van mijn tocht naar het zuiden. Wat een erbarmelijke reis. Antoine, jongen, laat me je omhelzen. 'k Wou niemand ontmoeten voor ik jou gesproken had."

"Heb je Juliette al gezien?"

"Juliette? Wie is dat?"

"Verdorie, Ahman, doe niet zo kinderachtig," zei Antoine wrevelig. "Ga met je schoenen van mijn bed af. Voor mijn gastvrouw betekent een zindelijk bed nog meer dan voor professor Walther een onbesproken dochter."

"Maar Antoine, waar moet ik naar toe?"

"Kwartier vragen bij Mr. Weitzman."

"Antoine, het hol van de leeuw van Juda."

Amos hield zich slapende om niet in de zaak te worden betrokken.

"Mik die Poolse Nederlander uit zijn nest en laat mij op zijn plaats liggen. Ik heb de oudste rechten, ik ben je vriend. Wat is je nu aan dat ordinaire Slavische broed gelegen?"

Amos kookte van woede, maar hij had nog net tegenwoordigheid van geest genoeg om het antwoord van Antoine af te wachten.

"Mijn kwartier is me al eenmaal opgezegd om jouw capriolen; de tweede maal zal ik dat niet slikken. Kort en goed, jij verdwijnt!" Zijn stem klonk rustig, maar heel zeker. "En dan moet jij proberen je mede-Joden uit de diaspora niet te beledigen. Vooruit, klauter rechtop. Ik ga met je mee."

Hij nam de Algerijn kordaat onder de arm en samen verlieten ze de kamer. Amos richtte zich met een zucht op. Hij kon nauwelijks geloven, dat het hem overkomen was, dat iemand hem verdedigde. De Franse Jood was kordaat en standvastig te werk gegaan. Hij had niet geschreeuwd en geen lawaai gemaakt. Hij vergezelde de Algerijn naar Mr. Weitzman om geen herrie te ontketenen. Hij wenste kennelijk zijn slapende kamergenoot niet te verontrusten.

Er kwam een vreemd, onwezenlijk gevoel in Amos op, dat deze bijna nog vreemde man het voor hem persoonlijk opgenomen had. Dat was bij zijn weten nog nooit gebeurd. Was deze Franse Jood een uitzondering of waren de zuidelijke Joden allemaal coulanter dan de andere? De Algerijn had het tegendeel bewezen. 't Was blijkbaar individueel. Mr. Weitzmans voorouders waren, drie generaties geleden, Russische Joden en aan hem had hij ook veel te danken. Ja, maar dat was toch anders. Mr. Weitzman trok zich iedere vluchteling aan en had hem niet bewezen, dat hij hem verdedigen zou, echt om hemzèlf. Antoine had zich solidair betoond met hem persoonlijk. Onmiddellijk dook de Amerikaanse in hem op. Zij had zich zijn lot toch ook aangetrokken. Er was blijkbaar iets met hem aan de hand; het begon zich duidelijk voor hem af te tekenen . . .

Toen hij de volgende morgen wakker werd, zag hij dat zijn kamergenoot niet was thuisgekomen. Wat kon daar de reden van zijn? Er overviel hem een soort angst, dat hij de aanleiding daartoe was geweest. Stel je voor dat de Algerijn was doorgegaan met de Fransman te honen om zijn solidariteit met een veracht ventje en dat Antoine zich overmatig opgewonden had. Hij kende bij ervaring de aanvechting van op een gegeven moment alles af te willen schudden wat je deed stikken van onlust. Hij had dat pas nog, in zijn waanzinnige driftaanval tegen Antoine dubbel en dwars bewezen. Wat wist hij van de Fransman? Kon die niet met hetzelfde euvel behept zijn als hij?

Terwijl hij daarover nog doortobde en zich zonder lust gereedmaakte voor college, werd er bezoek voor hem aangekondigd. Miss Kellog wachtte in de salon. De Amerikaanse, schoot het als een pijl door zijn hersens.

Hij wierp een vluchtige blik in de spiegel en verschikte nog even iets aan de kraag van zijn schone shirt. Zijn haar zat keurig; hij was er zich van bewust er veel beter uit te zien dan bij de eerste ontmoeting. Hij zou goed opletten of haar dat verraste. Zijn hart klopte met een vreemd ritme. Hij had het gevoel dat hij uit de pas liep toen hij op haar toetrad en haar de hand drukte.

"Wat ben ik gelukkig," zei ze, "je zo goed aan te treffen. Mr. Weitzman vertelde me reeds dat je in alle opzichten bezig bent te slagen."

Hij glimlachte en zei: "Misschien toch niet zó te slagen als u uit Mr. Weitzmans woorden hebt begrepen. Ik ben nog op doorreis en de tocht valt niet altijd mee."

"Het is zo heerlijk dat het einde nu in zicht komt en . . . heb je enig idee wat je te doen staat als het zover is?"

"Mijn familie proberen op te sporen." Hij zuchtte en zei: "Er is een mogelijkheid dat ze ergens levend zijn aangespoeld, evenals ik."

"Natuurlijk bestaat die kans, hoewel er toch ook weer niet op gerekend mag worden. De berichten daaromtrent zijn verre van bemoedigend. Heb je . . . **de gaskamers van nabij gezien?"**

"Ik heb alleen . . . de schoorstenen achter de muur zien roken. Ik wist toen niet wat het betekende dat de man die me verlost heeft, me toefluisterde: "Het is donderdag jouw beurt." Later heb ik dat dubbel en dwars begrepen. Al mijn barakgenoten zijn die donderdag vernietigd, behalve de . . . Amsterdammer."

Hij voelde dat hij heet werd toen hij dit uitsprak en hij had de neiging de ogen te sluiten, maar hij beheerste zich en vertrok alleen even zijn mond.

"De hele westerse beschaving heeft zich geblameerd met dit barbarisme."

"Och, het uitroeien van tegenstanders is een geliefkoosde bezigheid, de hele wereldgeschiedenis door."

"Ja, maar dit waren voor een groot deel kinderen en ouden. Volstrekt zinloos."

"De kinderen zouden tegenstanders zijn geworden; de ouden zijn tegenstanders geweest."

"Je bent zo akelig nuchter," zei ze met een geforceerd glimlachje. "Heb je ooit idealen gehad? Vroeger . . . toen alles nog gewoon was?"

"Nee," zei hij rustig. "Ik leefde van de ene dag op de andere in een soort van vertrouwelijke tevredenheid."

"Wat is dat, vertrouwelijke tevredenheid?"

"Berustend in de vertrouwde misère. Vertrouwde misère is heel goed te dragen als je er bij opgevoed bent. Misère die je niet kent, is als de beet van een dolle hond."

"Maar wat vreselijk triest je lot als misère te voelen en er dan maar aan voorbij te leven."

"Iedere andere opvatting is ook triest. Een vriend . . . of eigenlijk een collegegenoot van me, zat vol communistische idealen. Hij probeerde mij warm te krijgen voor een tocht naar Rusland. De wetenschap dat ik een gesjochten Jood was en toch eigenlijk altijd op de schop zat, gaf hem de overtuiging dat ik wel happen zou. Maar ik hapte niet. Ik zei: "Zolang het niet erger of anders wordt, geloof ik het wel, laat me met rust." Hij ging. Een jaar later zat hij in de mijnen van Smolsk als dwangarbeider. Je komt als mens niet uit de verwarring, geloof ik."

"Je maakt me verdrietig als je zo spreekt. Mr. Weitzman is ook realist, maar toch op een veel hoopvoller manier dan jij."

"Ik heb groot respect voor Mr. Weitzman en ik hoop dat hij mij . . . niet in de steek laat."

"Dat zal hij zeker niet," zei de Amerikaanse vurig.

Ze houdt van hem, flitste het door zijn brein. "U hebt gelijk," zei hij vormelijk, "daar behoef ik niet voor te vrezen."

Ze zweeg even en zei dan aarzelend: "Heb je nooit over Amerika gedacht? Dat is . . . een vrij land."

"Nog wel," zei hij effen.

"Niets wijst er op dat dat veranderen zal."

"De geschiedenis heeft altijd verrassingen in petto."

"Je maakt me bezorgd."

"Dat spijt me, het is mijn bedoeling niet. Maar ik kan niet anders praten dan ik denk."

"Nee, nee, ik ben blij dat je eerlijk bent . . . ook tegenover mij."

"Waarom niet tegenover u?" vroeg hij onzeker.

"Nu ja," probeerde ze zijn vraag te ontwijken, "ik ben je zo plotseling op je dak gevallen, ik . . . je kent me zo weinig."

"U bent de eerste die ik hier heb ontmoet."

"Ja, dat is zo, maar je was toen natuurlijk in een ontredderde toestand."

"U probeerde me toen geloof in mijn eigen volk bij te brengen."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $4.00
Engagement-announcements $4.00
Marriage and anniversaries $6.00
Notifications of death $5.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $4.00. Every word more 15¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thanks to God for His precious gift, we announce the arrival of our first son on April 13th. We call him

MERLIN RALPH

born March 3, 1967.

Henk and Dini Oldejans.

66 Moore St.,
Brampton, Ont.

With great joy and gratitude we announce that the Lord again entrusted to our care a daughter,

JENNIFER CARMEN

She was born February 24, 1967.

Menno & Jane Timmer.
Erica.

April 20, 1967.

R.R. # 3, Green Blvd.,
Peterborough, Ont.

With thanks to our Lord, we are happy to announce the birth of our daughter

ELIZABETH ANN

John & Janet Veenema.

A sister for Albert John
Jean Marilyn
Margaret Alice.
Alvin Henry.

April 21, 1967.

R.R. # 1, Galt, Ont.

With gratitude to the Lord, we announce the safe arrival of a daughter

MARCIA CEE

born April 25, 1967.

A sister for Sherry-Christine.

Ralph and Tina Rodermond,
nee Hardman.

1141 Fisher Ave.,
Burlington, Ont.

Soli Deo Gloria!

With thankfulness to the Lord of life we announce the birth of a son, whom we called

JEFFREY FRANKLIN TIMOTHY

Rev. and Mrs.
J. E. F. Dresselhuis.
Jolinka.
Christi-Anne.
Gwendolyn.

April 27, 1967.

Brandon, Manitoba.
134 Louise Avenue.

We are grateful to the Lord who has entrusted to our care another daughter, whom we name:

ARLENE RACHEL

A sister for: Ingrid and Lynn.

Mr. and Mrs. J. Winters.

38 Addison Cres.,
Don Mills, Ont.

April 27, 1967.

Mr. and Mrs. John Gerryts announce the forthcoming marriage of their daughter

ENGELINA
to
Mr. JOHN E. EVERS

on D.V. Friday the twelfth day of May, nineteen hundred and sixty-seven, at seven p.m., in the Christian Reformed Church of Wellandport, Ont.

Rev. L. T. Schalkwyk officiating.

Future address: Box 257, Smithville, Ont.

Wilt U ons een plezier doen?

Boven Uw naam en adres staat de maand waarin Uw abonnement is verlopen.

Wilt U even zien of U deze maand Uw abonnementsgeld moet betalen?

Door tijdige betaling bespaart U ons veel administratief werk en we verzoeken U daarom vriendelijk in dat geval ons METEEN het verschuldige bedrag te betalen.

1917 — 1967

On May 10th, the Lord willing,

SIMION VISSER
and
JELTJE VISSER—VAN SCHEPEN

hope to celebrate their 50th wedding anniversary.

The relatives:
Waterford, R.R. 4:
G. Hallema.
L. Hallema—Visser & family.

Newmarket, R.R. 2:
T. P. Visser & family.
T. R. Visser & family.

Open House at the Parish Hall of the Holland Marsh Christian Reformed Church from 7:30-9:30 P.M.

Newmarket, R.R. 2,
Ontario, Canada.

Op donderdag 11 mei 1967, D.V., hopen onze lieve ouders, behuwd-, groot- en pleegouders

JANNES DE JONG
en
TRIJNTJE DE JONG—DE ROOS

samen met alle kinderen in Chesterville, Ont. de dag te herdenken dat zij 45 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog lang mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Nuis, Holland:
Sietse & Geertje Boonstra.
Amsterdam, Holland:
Douwe & Ali De Jong.
Chilliwack, B.C.:
Ano & Margareth Oosterhof.
Agassiz, B.C.:
Tony & Shirley Hoogendoorn.
Agassiz, B.C.:
Stewart & Dorothy Laanstra.
Chesterville, Ont.:
Stewart & Margareth De Jong.
Chesterville, Ont.:
Albert & Agnes Oosterhof.
Manotick, Ont.:
Al. & Wilma Lieverdink.
Bradford, Ont.:
Ted & Tina Veenstra.

On May 12, 1967, our parents

JEEN HOEKSTRA
and
GRIETJE HOEKSTRA—HOEKSTRA

hope to celebrate their fortieth anniversary.

That God may bless them and keep them for many years to come, is the wish of their children and grandchildren.

Palmerston:
Harry & Janny Hoekstra.
Chatham:
Andrew & Margaret Hoekstra.
Ted & Tina Hoekstra.
Oshawa:
Betty and Bill Vroom.
Chatham:
Jean & Jack Hoekstra.
Cedar Springs:
Martha & Ben Sonneveld.
Chatham:
Edward & Janet Hoekstra.
Winchester Springs:
Mary & Herman Devries.
Chatham:
Joe & Susie Hoekstra.
Dresden:
Arnold Hoekstra & Margaret Linker.
Wallaceburg:
Tina & Harry Okkema.
Dresden: Rusty Hoekstra & Bea Dragstra.
Elizabeth Hoekstra.
31 grandchildren.

R.R. # 7, Dresden, Ontario.

1927 — 1967

Op 13 mei D.V. hopen wij met onze ouders en grootouders

U. KAMPEN
en
W. KAMPEN—DYKSTRA

de dag te herdenken, dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Dat God hen nog lang mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

54 Moore Park Ave.,
Willowdale, Ont.

1927 — 1967

The Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents and grandparents

ALBERT VAN DYKE
and
AKKE NIEUWHOF

their 40th wedding anniversary on Friday, May 5, 1967.

Robert and Mary Van Dyke, Springdale, Ont.
Rennie and Pean Van Dyke, Georgetown, Ont.
Harry and Edna Verkuyl, R.R. 1, Midland, Ont.
Richard and Henny Van Dyke, Georgetown, Ont.
17 grandchildren.

On May 19, 1967, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents and grandparents

GERBEN BROUWER
and
WIETSKE BROUWER—FERWERDA

their 35th wedding anniversary.

May the Lord spare them and be their trust in the years to come.

Jan & Tine Ten Kate, Hardegaryp (Holland).
Andy & Jane Brouwer, Holland Marsh (Ont.).
Albert & Coby Brouwer, Holland Marsh (Ont.).
Louis & Effie Bierling, Holland Landing (Ont.).
Andy & Martha De Jong, Holland Marsh (Ont.).
John Brouwer, Holland Marsh (Ont.).
and 12 grandchildren.

Holland Marsh,
R.R. # 2, Newmarket (Ont.).

D.V. 19 mei 1967 hopen onze geliefde ouders en grootouders

JAN HARMANUS MARSMAN
en
GEESJE MARSMAN—VAN DER KAMP

de dag te herdenken waarop zij 35 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Burnaby, B.C.:
Wilma en Al.
Karin.
Louise.
Iris.
Québec, P.Q.:
Pieter H.
Amstelveen, Holland:
Trees en Henk.
Anke.
Inge.

111 Princess Street,
New Westminster B.C.

Receptie 18 mei a.s., 's avonds van 7—9 uur in de meeting hall van de Christian Reformed Church, 8255 - 13th Ave., Burnaby 3, B.C.

1932 — 1967

On May 12th, the Lord willing, we hope to celebrate with our parents

CORNELIS MEINDERT HOGETERP
and
DOROTHY ELZINGA—HOGETERP

their 35th wedding anniversary.

That our Covenant God may spare them for many years to come for each other and for us is the prayer of their thankful children:

Leo and Tina Miedema, Jarvis, Ontario.
Andy and Rose Poortinga, Woodstock, Ontario.
Jack and Winnie De Boer, Hagersville, Ontario.
Peter and Hazel Jansen, Jarvis, Ontario.
John and Lillian Veenstra, Bracebridge, Ontario.
Peter and Mary Ann Hogeterp, Peers, Alberta.
Herb and Shirley Scholten, Moorefield, Ontario.
Arthur John Hogeterp, Stratford, Ontario.
and of their 24 grandchildren.

252 Erie Street,
Stratford, Ontario.

1932 — 1967

The Lord willing, on May 19th, 1967 we hope to celebrate the 35th wedding anniversary of our parents and grandparents

JAN SIKKEMA
and
GRIETJE SIKKEMA—SOEPBOER

Evert Sikkema.
Kay Sikkema—Geerlinks.
Audrey Straatsma—Sikkema.
Peter Straatsma.
Jack Sikkema.
Theresa Sikkema—Kroontje.
Appi Sikkema.
Susan Sikkema—Schiphof.
and 12 grandchildren.

Open house will be held on Saturday, May 20th, from 2 p.m. on at 51 Woodward Ave., Brampton, Ont.

On May 12, 1967 we hope to celebrate with our parents and grandparents

WILLEM VANDER BYL
and
ANTJE VANDER BYL—NIEHOF

their 35th wedding anniversary.

May the Lord spare them and be their trust in the years to come, as He has been in the past.

St. Catharines:
Ann & Joe Fohkens (Edna & Joey)
Sarnia:
Simon
Janny
Toronto:
Bill and Sue Mackness (fiance).

Reception May 13, 1967, 7.30-9.30 p.m. Hall of 2nd Chr. Ref. Church, Sarnia, Ont.

The Lord willing, on May 27th, 1967 we hope to celebrate with our parents

ADRIAN DAVIDSE
and
PIETERNELLA MARIA DAVIDSE

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That the Lord may spare them for many more years it the wish of their thankful children:

Jack.
Mary.
Mr. & Mrs.
Albert Vanderney (Elsie).
Mr. & Mrs.
John Davidse (Lorraine).

The Lord willing, we hope to celebrate the 25th wedding anniversary of our parents

LIEUWE GREIDANUS
JOSINA GREIDANUS—VAN KOOTEN

on May 15th, 1967.

Ted and Donna Greidanus.
Eddy and Joan Haagen.
Jackie.
Lawrence Greidanus.
Sharon Haveman.
Hilda, Tony and Wilbur Greidanus.

Open House will be held May 15th at 8 P.M.

Box 196, Route 1,
Enumclaw, Washington, U.S.A.

With gratitude to God we wish to announce the 25th wedding anniversary of our parents

GERKE KAMPHUIS
and
GEERTRUIDA KAMPHUIS—PARLEVLIET

on May 5th, 1967.

Psalm 134.

John,
C.F.B., St. Hubert, Que.
Anna,
Hamilton, Ont.
Mary and Michelle,
Welland, Ont.

R.R. 2, Welland, Ont.

With thanks to the Lord, we hope to celebrate on May 15, -1967 the 25th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

CORNELIS HENDRIK KUIPERS
and
DIEUWKE KUIPERS—FEENSTRA

May the Lord bless them for many years to come, is the wish of their thankful children and grandchildren:

R.R. 2, Lyn, Ont.:
Ben and Evlyn Klumpenhouwer,
Darlene, Brian.
Iroquois, Ont.:
Henry and Femmie Tibben,
Cynthia, Donald.
Brinston, Ont.:
George and Grace Tibben.
R.R. 2, Lyndhurst, Ont.:
Clara.
Jake.
Sidney.
Roselyn.

1937 — 1967

On May 4, 1967, D.V., we hope to celebrate with our parents

JACOBUS VANDERKOOY
and
MARIA VANDERKOOY—VANDERKOOY

their 30th wedding anniversary.

That the Lord may bless them and spare them is the wish of their thankful children and grandchildren.

Simon and Ina Vanderkooy, Willowdale.
Cathy and Jack Vanderveen, Simcoe.
John Vanderkooy, Simcoe.
Mary and Adrian Guldemond, Stoney Creek.
Corry and Arvin.
Jim.
Betty.
Jack.
Helen.
Ricky.
Peter.
Caroline.
And 4 grandchildren.

R.R. # 5,
Simcoe, Ont.

Harry Den Haan
Tax Consultant
(Registered)
10 Leavesden Place,
HAMILTON, ONT.
Phone 383-6713
SPECIALIZING IN FARM INCOME TAX
For better service:
If you want us to prepare your 1967 TAXPAPERS please phone collect person to person.
Clients accepted within 100 miles from Hamilton.
No advance payment.

Aangezien het onmogelijk is voor ons om ieder persoonlijk te bedanken, willen wij langs deze weg onze dank betuigen voor de vele blijken van belangstelling en medeleven, ondervonden tijdens de ziekte en het overlijden van man en vader.

H. BONVANIE—PIKKERT
en kinderen.

201 Calvington Dr.,
Downsview, Ont.

On April 20, 1967 the Lord took unto His glory, our beloved husband and father

ADOLF OTTEN,

at the age of 40 years.

The text John 11:25 and 26, chosen by him for his burial, is our comfort and strength.

Mrs. A. Otten.
Ralph.
Janet.
John.
Harry.

R.R. 2, Seaforth (Ont.).

Op 21 april 1967 nam de Here tot Zich, na een ziekte van 4 weken, mijn innig geliefde man en der kinderen zorgdragende vader en grootvader

JOHN VANDERWAL,

op de leeftijd van 52 jaar.

Bellflower, Calif.:
Mrs. John Vanderwal-VanderWerf.
Bellflower, Calif.:
Hilda Vermaat-Vanderwal.
Bob Vermaat.
Van Nuys, Calif.:
Minnie Wilson-Vanderwal.
Barry Wilson.
Bellflower, Calif.:
Abe Vanderwal.
Anna Vanderwal-Andring.
Bellflower, Calif.:
John K. Vanderwal.
Sally Vanderwal-Pickee.
Huron, South Dakota:
Johannes Vanderwal.
Bellflower, Calif.:
Paul Vanderwal.
Lucy Vanderwal
en kleinkinderen.

"Als mijn lichaam zinkt in d' aard
— 't Is mijn vast geloofsvertrouwen —
blijft mij een gebouw bewaard,
en 't geloven wordt aanschouwen;
'k Zal aan 't stof der aard ontvliên
en dan eeuwig Jezus zien.

The Lord took unto Himself, after a short illness, at the age of 52 years, on 21 April, 1967 our dear beloved brother

JOHN VANDERWAL.

Blessed are they who die in the Lord.

U.S.A.:
Mr./Mrs.
R. Vanderwal.
Mr./Mrs.
B. Vanderwerf.
Canada:
Mr./Mrs.
A. Vanderwal.
Mr./Mrs.
H. Woudstra.
Mr./Mrs.
L. Woudstra.
Mr./Mrs. K. Klynstra.
Mr./Mrs.
G. Bergshoef.

23rd Psalm : 1.

De Vrouwenver. "Bouwen en Bewaren" te Athens betuigt haar hartelijke deelneming aan Mr. Albert Schaafsma en familie met het heengaan van hun vrouw en moeder

Mrs. AUKJE SCHAAFSMA,

in de ouderdom van 65 jaar.

Voor zij kon deelnemen aan de viering van het Heilig Avondmaal nam haar Hemelse Vader haar tot Zich.

Openbaring 21:4a.

Athens, Ont.
Zondag 23 april 1967.

Namens het bestuur:
Mrs. P. Veenstra, Pres.
Mrs. W. Heuving, Sec.

Wanted:

YOUNG MAN

for flowershop and greenhouses. Must be good driver, and have a chauffeur's license. Dundurn Florists, 287 Dundurn St. S. Phone JA 2-8722, Hamilton, Ont.

For Sale:

ESTEY 2 MANUAL REED ORGAN

with full pedal. Beautiful new case, light finish, 10 stops.

Estey 2 manual Reed Organ with full pedal, 10 stops.

Thomas 2 manual Reed Organ with full pedal, 11 stops.

Casavant Pipe Organ, 19 ranks, 2 manual (3 manual optional).

Franklin Lake Pipe Organ, 7 ranks.

Liebig (5 spels huisorgel), beautiful sound.

Write to: Ebenezer Organ Company, Clifford, Ont., or 1102 Upper James St., Hamilton, Ont.

Wanted:

GIRL

to share an apartment in Brampton, starting this September. Write to # 1956, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For rent:

GEDEELTE VAN FARMHUIS

Phone Burlington, Ontario: no. 634-4019.

For rent:

LARGE FARMHOUSE

with use of barn if desired. Clean and responsible people with agricultural background preferred. Opportunity for children to attend Fruitland Christian School. Reasonable rent. Letters under no. 1958, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Well equipped and established

BAKE SHOP FOR SALE

for September first. Letters under number 1957, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gentleman, Chr. Reformed, would like to

CORRESPOND OR MEET

a single lady or widow, under 37 years, Letters under no. 1946, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

---

230 Acres Dairy Farm

Met melkcontract. Huis geschikt voor twee gezinnen. Meer dan 100 stuks vee (Holstein). Alle nodige machines. Grote barns, best land. 7 mijl vanaf Jarvis. Vraagprijs: $90,000.00; $30,000.00 down.

Jack Bylsma
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

SPRING
is here!!!

We have a good number of very profitable fruit farms. Here is an example:

21 acres, of the best soil, planted to cherries, peaches, pears, plums and grapes, plus Government licensed broiler chicken operation. Yearly income over $20,000. Good 7 room house 3 miles from town. Asking $54,000.00.

24 acres, grapes, pears, prunes, cherries. Over 1,000 foot frontage on road. Modern 4 bedroom house. 2 miles from town. All implements. Good pig barn. Asking price $46,000.00.

25 acres, mostly grapes, pears, excellent bungalow 6 years old, and A-1 equipment. 70-80 ton grape crop. Good building, nice location. Asking $40,000.00.

8 acres, planted to pears, peaches, cherries, with modern 3 bedroom house. Paradiselike location. Asking $26,000.00.

6 acres, grapes, pears, plums. 800 feet off highway. Price of $16,000.00 includes all machinery. We have a great variety of fruit farms, also dairy, mixed and beef farms. Call: —

GERRIT OTTEN
416 - 563-7904, BEAMSVILLE

Agent for:
HAROLD JARVIS
REAL ESTATE LIMITED
(REALTOR)
4 Nelles Road South, Grimsby, Ont.
945-2208.

Peace River Country

Good selection of farm lands available varying from 160 to 1280 acres or more. Suitable for grain, grasses, cattle or hog production. Prices from $75.00 per acre up. 17" annual rainfall. Long summer days. Other businesses available. For details write

Richmond Realty Ltd.
GRANDE PRAIRIE, ALBERTA.

THE WORLD AROUND US

THE POPULATION PROBLEM IN DEVELOPING COUNTRIES

The population problem is not just restricted to India (see What Now India? in last week's C.C.) It is a problem which concerns the whole world, and it is a problem which will not disappear by ignoring it.

It took man from the time of his creation until the year 1850 to inhabit the earth with 1 billion human beings, but it took only 75 years for the world to reproduce to two billion. By 1960, or 35 years later, there were 3 billion people; and at the present rate of growth, the world will have approximately 7 billion inhabitants by the year 2000.

At present, the population growth is such that each year the human race is increased by about 165 million people. This means that each year the world must provide an additional amount of food capable of feeding the population of the United States in 1961 — and this increase must be maintained every year.

In 33 years, South America which now is at a parity in population with North America, will have twice the number of people. And Asia, in 2000, will have one and one-half times as many people as there are on the whole earth — well over 4 million human beings. The big tragedy of the population explosion is that the greatest increase takes place in the countries which can least afford to feed and house the extra people. Many countries in Africa, Asia and Latin America are now strained to the utmost to feed and clothe their population. In fact, most of these countries cannot do an adequate job now, and depend on the "have" countries in Europe and North America not only for technical assistance to increase their food production, but in many cases for food itself.

Why is there such a population explosion at this time? Strangely enough, the Western man is partly responsible. When Europeans began to acquire colonies they brought great changes in the life of the natives. Medicines were invented that curbed the dreadful diseases which had imposed a natural check on the populations; missionaries impressed upon the natives the need for a family as a closer unit and discouraged the idea of a loose tribal association. Tribal wars and village raiding were controlled and the sanitation which the white man brought increased the chances for a new-born baby to remain alive.

None of the foregoing reasons alone was responsible, but all contributed to increasing the life expectancy. Villages, towns and then cities were built where the natives came to work and live. Millions of people came to live in fairly dense areas and could thus be helped easier in case of sickness. The work they performed for the colonists or traders made for a more regular life, and with the money they earned (however little it may have been) they could buy foodstuff which was more nutritious than that which was available in the scattered tribal villages where they used to live.

Unfortunately the Westerner did very little to increase the food supply for the native. Extensive plantations were planted, but these usually provided rubber, cocoa, copra, or bananas which could be exported to the homeland. Mines were constructed wherever the ore proved to be competitive, but basic foods were not thought of because they did not bring the colonist any money.

Nor did the colonist or trader teach the natives very much about the modern methods of food production. Usually the white man used the natives as labourers without trying to upgrade them to the level of the western world. Although there are exceptions to the above, this usually was the case.

It was not until after World War II that the nations of the world really began to understand the gigantic task ahead of them. It is partly due to the demographers of the United Nations that the world is now fully aware of the tremendous growth of populations, and of the consequent problems. Brazil, for instance, had a population of 17 million in 1900; today it has almost 75 million people, and if the present rate of increase is maintained it will have 235 million inhabitants by the year 2000. East Pakistan is another case in point; from 1961 to 1976 this country will have to accommodate an extra 30 million people. And this has to be done in an area with practically no cities, no industrial development, and with no resources.

Hungry children . .

In most of the developing countries of Asia, Africa and Latin America the per capita food production is at the same level as it was prior to World War II. This means that the production of feed has kept pace with the increase in population, but has not gained on it. But eventually, agriculture must lose this race, because the amount of suitable agricultural land is limited. So the calorie intake per person will gradually drop unless something is done. Already the average daily calorie intake in such countries as India, Pakistan, Ceylon and the Philippines is only 2000 per person. But there are many people in these countries who live on a rich western average of 3000 calories per person; thus many of the inhabitants of these countries live on near starvation diets.

What are the solutions for the population explosion? There are two ways this problem is tackled: birth control and an increase in agriculture productivity through means of scientific farming methods.

The latter remedy is the most difficult and costly one to put into operation. To increase agriculture on a large scale means that machinery must be employed to a much greater extent than is now the case. But the machinery must first be constructed. Factories have to be built to assemble the farm machinery, and also to produce fertilizers and pesticides. In many countries the rainfall is insufficient to produce good crops, so extensive irrigation canals and pipelines must be constructed, in addition to large reservoirs.

But machinery and large scale irrigation can only be productive if the land area is large enough to warrant the increased cost of mechnization. In India, Pakistan and many other underdeveloped countries the peasants own the land and are greatly attached to it. It is difficult to make the people understand that they can only grow large crops by combining the land in large tracts so that machinery can be employed.

Even if the foregoing could be put into operation it would still not alleviate the problem if the yearly increase of people it not reduced.

Many governments in developing countries have instituted methods for birth control in the past few years. Propaganda and educational clinics have been set up to explain to the people what is involved and the techniques open to them. Japan has led the way here and is an example for other countries. After World War II Japan introduced an attractive birth control program, with such good results that in 1960 the net increase (births over deaths) was 9.6 per 1000 population.

This is a tremendous contrast with such countries as Mexico with a net increase of 33.6 per population, or Costa Rica with 34.3, and Venezuela with a staggering 41.6 increase per population. It is obvious that the population explosion cannot be checked in a few months, or even a few years. But as long as governments in general, and people in particular are aware of the problem, progress can be made. And maybe in time it will become possible to feed and house the population of this world in an adequate manner.

J. J. Bout.

Biologists at International Meeting express concern over long-term effects of world food shortage

Thirty leading biologists from twenty countries have issued a statement expressing "grave concern with the increasing adverse discrepancy between the availability of food and the dignity and quality of human life."

Following their meeting at Unesco House in Paris as members of the Special Committee for the International Biological Programme, they warned:

"Technological improvements to alleviate starvational levels, while hopeful, will not arrive in time to offset much human suffering and the long-lasting effects of nutritional deprivation on the youth of the next generation."

They urged biologists throughout the world "to offer their services in explaining the reality of population problems."

The purpose of the International Biological Programme is to provide the basic knowledge of biological productivity and human adaptability needed to solve such problems. IBP's three-year preparatory phase will end this June, to be followed by the start of five years of operation. More than 40 countries are now participating actively.

One of the problems discussed by the Special Committee was how to help developing countries with great biological problems but comparatively meagre scientific resources to take their full place in the programme which is aimed particularly at them.

The meeting of the Special Committee, whose president is Professor Jean G. Baer of Switzerland, was preceded by sectional discussions in the fields of terrestrial, fresh water and marine biology, and nutrition.

Detailed plans were laid for research on tropical rain forests, tundra and bogs of northern latitudes, and the biological production of estuaries and coral reefs.

The nutrition of human beings, animals and plants was found to be a meeting ground for many branches of this wide programme, because the living organisms in each environment can be arranged into a pattern of food chains that illustrate their interrelationships.

(Unesco Features)

FROM THE BOOKSHELF

THE BIBLICAL FLOOD AND THE ICE EPOCH. By Donald Wesley Patten. Seattle: Pacific Meridian Publishing Co., 1966.

A few months ago I received from the editor the book which will be reviewed by Mr. Vande Putte. This time, however, the letter asking for the review, contained a note, in which the editor stated that he was in doubt whether I, a minister, could analyze this book. The letter concluded with the question: "If you don't feel like reviewing this book, could you possibly give me a suggestion as to where to send it?" I heeded this suggestion and asked Mr. Th. C. R. VandePutte, who has a B.Sc. from Calvin College and is presently studying at the Ontario College of Education in Toronto.

He has been appointed to the staff of the Toronto District Christian High School. I asked his reaction to this book. I do hope that I will find an occasion to return to this book. With others I have been thinking about the subject of creation and evolution in a synodical study committee and the results of this communal reflection will soon be published in the Agenda 1967 of the Synod of the Christian Reformed Church. I would like to make some remarks about the teaching of evolution and its refutation which hopefully will be helpful for all who take part in the discussion of these items. But before I do this, I invite you to listen to Mr. Vande Putte's contribution.

R. Kooistra

A CRITICAL EVALUATION

In "The Biblical Flood and the Ice Epoch" Mr. Patten gives an explanation of how there could have been a Universal flood and what, most probably, could have caused such a catastrophy. In this last respect, Mr. Patten differs markedly from other authors, who wrote about catastrophism.

These authors, like Rehwinkel, Morris and Whitcomb, gave very plausible support regarding a Universal flood, but they never gave any reasons for what could possibly have caused "the great fountains of the deep" (Gen. 7:11) to break up (i.e. disastrous tectonic movements for instance.)

Mr. Patten mainly treats this cause of the great flood in his book. According to him the everything-destroying flood was caused by huge tidal waves under influence of a stray planet in our solar system. This planet came so close that its gravitational forces caused the destructive waves. But this foreign planet did not only affect the water, it also caused great movements in the earth's crust. All this Mr. Patten illustrates with geophysical arguments and charts.

However, not just a Universal flood occurred as a consequence of this visitor from outer space. It also caused a huge ice epoch.

This happened under influence of the magnetic and gravitational forces of earth and its nemesis; huge quantities of super-cooled ice broke off the planet and descended on earth, causing an instant change of climate. This ice, combined with a shift in the earth's axis on its plane of rotation (also caused through the gravitational forces) explains the frozen mammoths found in Siberia, the fact that even at the poles once a tropical climate existed and the difference of the climate before and after the flood (the change in longevity!).

All these arguments with its strong hypothesis Mr. Patten uses to refute the doctrines of uniformitarianism and evolutionism. Accordingly, Mr. Patten "proves" that Darwin is wrong because the Bible might be right historically and scientifically. And this is exactly where I criticize Mr. Patten. His book on a Universal flood is refreshing in its originality and approach to the contraversy between catastrophism and Uniformitarianism. However, philosophically he does not take fully into account that the Bible is God's special revelation first of all. He would rather like to prove that the Bible is historically right, and consequently it might also be concerning spiritual matters. How sad it is, therefore, that Mr. Patten says: "Genesis, like Job, is a valid historical document and may be a valid spiritual one, too." (p. 307) I must conclude that he failed after all.

Th. C. R. Vande Putte.

POSTCRIPT:

It may seem that Mr. Vande Putte's approach does not deal sufficiently with the main thesis of the book and criticizes it on detail. However, the use of Scripture can never be considered a detail by the believer. It is in this area that truth is disclosed or obscured. Therefore it is wise to be extremely cautious at this point. How far Evangelicals can go wrong in this respect is very clear from some of the writings of Henry M. Morris. He says in his The Bible and Modern Science, *for instance, "The doctrine of the Trinity is no unscientific, aboriginal absurdity, but an intensely scientific and tremendously important living reality." (p. 28) Such a pronouncement gives you the shivers. It sounds like blasphemy.*

I agree with Mr. Vande Putte that his basic criticism does not deny that this book is a very interesting contribution in the debate between the defenders of catastrophism (as Patten himself) and supporters of uniformitarianism (as most modern scientists after Darwin). Others will have to test the basic hypothesis of the stray planet which even may have brought our earth into the solar system. As far as I can see, a hypothesis, an assumption is a possibility, not a fact. There are always more possibilites than actual facts.

R.K.

Garden Tips

About this time pests appear on house plants and must be routed by sprays. Burn fern fronds that are badly infested by scale insects.

* * *

House plants which stand close to windows should not be subject to the direct blasts of cold drafts. At night move the plants away from the glass.

* * *

Pandanus is a tropical plant and suffers from chilly drafts. It prefers a sunny window near a warm radiator.

* * *

Fern foliage needs frequent wetting with mist from a spray, on both the upper and under surfaces.

* * *

If salt has been used to thaw ice on walks don't pile the snow on your grass or plants. Salt is injurious to them. Sand is safer to use.

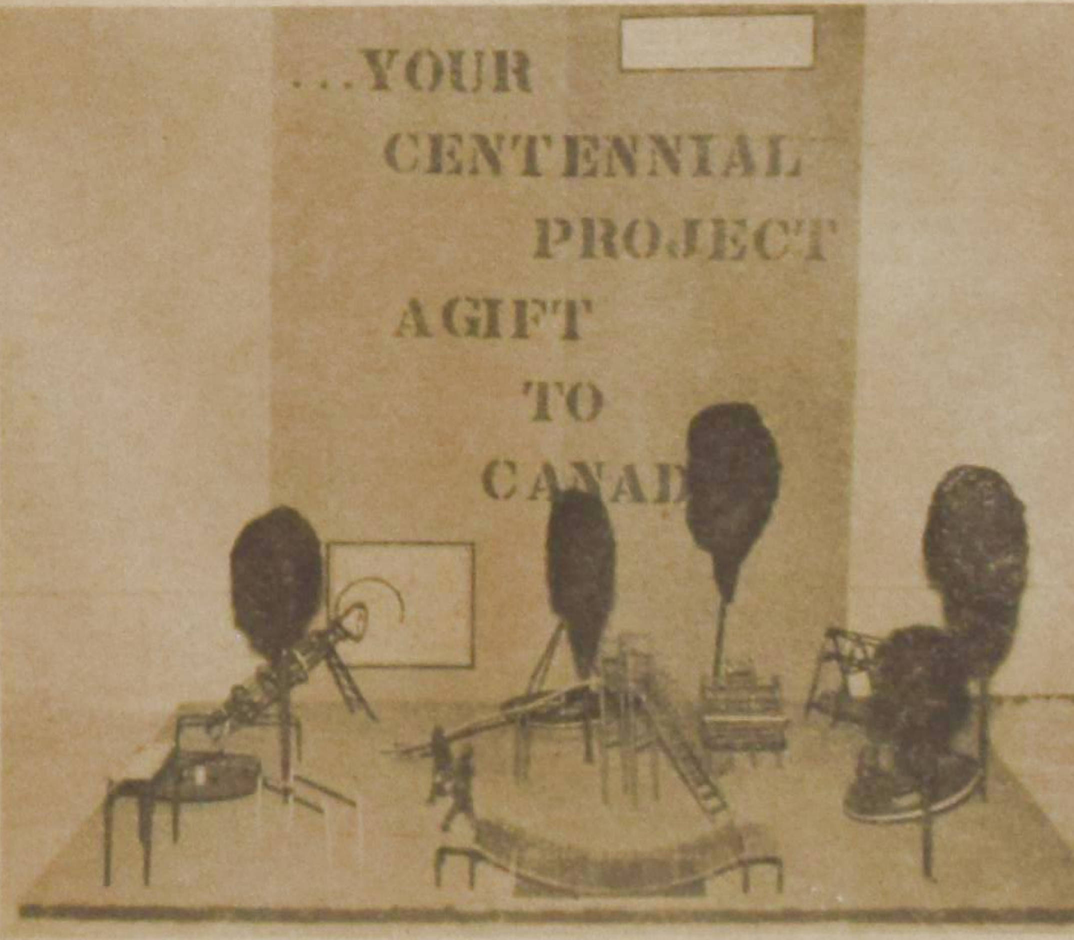

A "SPEELTUIN": THE CENTENNIAL GIFT OF THE DUTCH CANADIAN COMMUNITIES IN THE OTTAWA AREA

"The purpose of this birthday present is to show Canada our gratitude for the many challenging opportunities is has given us," writes Mr. Wm. Andringa, the chairman of the Dutch-Canadian Centennial Gift Committee.

The gift of the Dutch-Canadian families living in the Ottawa area will consist of playground equipment. This equipment will be arranged in such a fashion to resemble a "Hollandse Speeltuin". They hope to install at least 8 to 10 separate installations such as a merry-go-round, a 30' slide, a gym king, an oceanwave and others.

Oshawa has been chosen as the centre of this area and the "speeltuin" will be located in the Lakeview Park. The cost of this project is estimated to be about $5,000, and with the support of all the Dutch families in this area it is well within reach.

Contraceptive Rules in Roman Catholic Church

During the beginning of the month of April a Papal Study Commission on Birth Control studied the controversial topic concerning artificial contraception. After a panel discussion on birth control a majority and minority report were drawn up. Excerpts of these reports were published in the NATIONAL CATHOLIC REPORTER.

We publish some parts of the majority and minority report, in order to keep abreast with the developments in the Roman Catholic Church.

MAJORITY REPORT

Responsible Parenthood and the Regulation of Conception

Responsible parenthood (that is, generous and prudent parenthood) will make a judgment in conscience before God about the number of children to have and educate according to the objective criteria indicated by Vatican Council II.

They (the parents) accept generously and prudently their task with all its values, combining them in the best way possible according to the particular circumstances and of their life and in spite of difficulties.

The regulation of conception appears necessary to many couples who wish to achieve a responsible, open and reasonable parenthood in today's circumstances. If they are to observe and cultivate all the essential values of marriage, married people need decent and human means for the regulation of conception. They should be able to expect the collaboration of all, especially from men of learning and science, in order that they can have at their disposal means agreeable and worthy of man in the fulfilling of his responsible parenthood.

The morality of sexual acts between married people takes its meaning first of all and specifically from the ordering of their actions in a fruitful married life, that is one which is practised with responsible, generous and prudent parenthood. It does not depend upon the direct fecudity of each and every particular act.

On the Continuity of Doctrine and Its Deeper Understanding.

The tradition of the church that is concerned with the morality of conjugal relations began with the beginning of the church. This tradition always, albeit with various words, intended to protect two fundamental values: the good of procreation and the rectitude of marital intercourse. Moreover the church always taught another truth equally fundamental, although hidden in mystery, namely original sin. This had wounded man in his various faculties, including sexuality. Man could only be healed of this wound by the grace of a savior. This is one of the reasons why Christ took marriage and raised it to a sacrament of the new law.

Then must be considered the sense of the faithful: According to it, condemnation of a couple to a long and often heroic abstinence as the means to regulate conception cannot be founded on the truth.

The acceptance of a lawful application of the calculated sterile periods of the woman — that the application is legitimate presupposes right motives — make a separation between the sexual act which is explicitly intended and its reproductive effect which is intentionally excluded.

The tradition has always rejected seeking this separation with a contraceptive intention for motives spoiled by egoism and hedonism, and such seeking can never be admitted. The true opposition is not to be sought between some material conformity to the psychological processes of nature and some artificial intervention. For it is natural to man to use his skill in order to put under human control what is given by physical nature.

The opposition is really to be sought between one way of acting which is contraceptive and opposed to a prudent and generous fruitfulness, and another way which is in an ordered relationship to responsible fruitfulness and which has a concern for education and all the essential, human and Christian values.

Demographic Fact and Policy

The church is not ignorant of the immense difficulties and profound transformations which have arisen from the conditions of contemporary life throughout the world and especially in certain regions where there has been a rapid rise in population.

The church, by her doctrine and by her supernatural aids, intends to help all families so that they might find the right way in undertaking their generous and prudent responsibility. Governments that have the care of the common good should look with great concern on subhuman conditions of families and "beware of solutions contradicting the moral law, solutions which have been promoted publicly or privately, and sometimes actually imposed." These solutions have contradicted the moral law in particular by propagating abortion or sterilization.

Political demography can be called human only if the rights of parents with regard to the procreation and education of children are respected and conditions of life are fostered with all vigor so that parents are enabled to exercise their responsibilities before God and society.

MINORITY REPORT

Majority's Rebuttal

Today, no one holds that the solemn declaration of the encyclical "Casti Connubii" constitutes a true doctrinal definition. This is by no means an apostolic tradition or an attestation of faith, but merely the tradition of teaching formulated in diverse ways at diverse times.

Little by little, the church has freed herself from this inadequate concept of nature and the natural law. The teaching of the Second Vatican Council affirmed the great importance of the expression of conjugal love through intercourse and especially the virtuous exercise of responsibility in determining the number of children.

The reason for seriously rethinking the traditional teaching on the illicit contraceptive intervention as regards each and every conjugal act is based on various things: the social change in marriage; in the family; in the position of woman; the diminution of infant fortality; advance in physiological, biological and sexological knowledge; a changed estimation of the meaning of sexuality and conjugal relations; but especially a better perception of the responsibility of man for humanizing the gifts of nature and using them to bring the life of man to greater perfection.

BIRTH CONTROL ADVOCATES DEMONSTRATE IN VATICAN CITY—In the middle of a crowd gathered to hear Pope Paul's Easter message, birth control advocates stage a placard-waving demonstration, but the Pontiff takes no notice of the brief uproar.

It is more and more evident today that in man sexual relations in marriage are raised to the expression of a mutual personal giving. Intercourse materially considered carries with it some orientation toward fecudation, but this finality must be rationally directed by man according to the measure and conditions of human love, size of family, educational need, etc. Fecundation must be a personal human act (deliberate, responsible for its effects, etc.). With the progress of knowledge, man can exercise this dominion and ought to exercise it with responsibility.

It is the duty of man to perfect nature (or to order it to the human good expressed in matrimony) but not to destroy it. When man intervenes in the procreative process, he does this with the intention of regulating, and not excluding, fertility.

The rhythm method is very deficient. Besides, only 60 per cent of women have a regular cycle. Intervention ought to be done in a way more conformed to the expression of love and to the respect for the dignity of the partner."

In an unsigned editorial (the editorial is said to be written by the Pope himself) in the Vatican newspaper **l'Osservatore Romano** the traditional Roman Catholic stand on birth control was reaffirmed. The editorial stated:

"It is the duty of married couples to achieve control of themselves, of their dignity in what concerns the transmission of life. To rely on means contrary to this dignity means accepting a materialistic philosophy of man and life."

Undoubtedly birth control will become one of the issues which will be widely discussed in Roman Catholic papers.

CROSS WORD PUZZLE

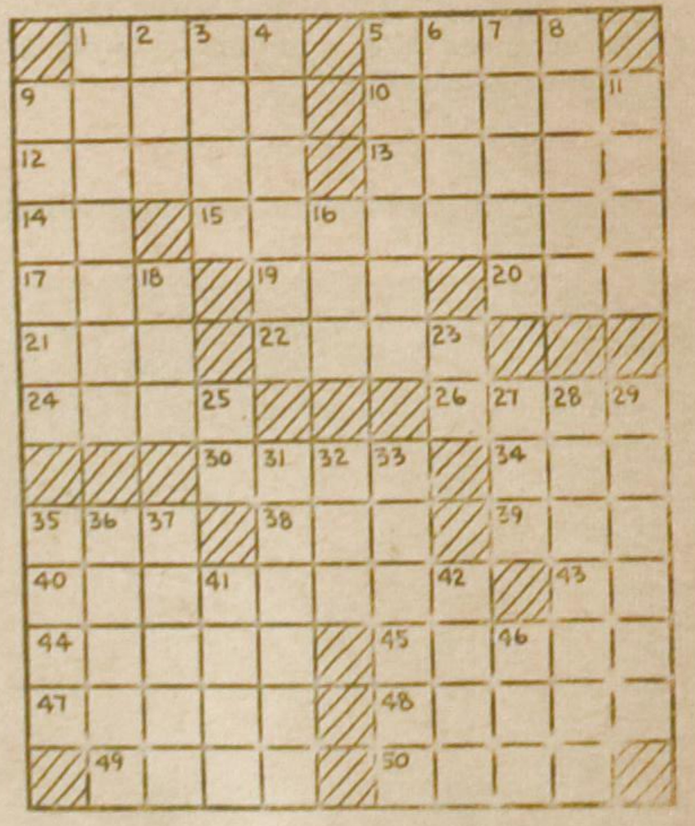

ACROSS
1. Man's nickname
5. According to
9. Shear
10. Called the "Third" under Hitler
12. Proofreader's mark
13. Horse blanket
14. Indian mulberry
15. Outsider
17. Poke fun at
19. Cover
20. Poem
21. First-rate
22. Kind of cheese
24. Nickname of a queen
26. Gape
30. Did the crawl
34. Sorrow
35. Fortify
38. High priest
39. Wooden block
40. Like the perfect dentist
43. Prosecutor: abbr.
44. Worker's organization: Russ.
45. Choose
47. Wait on
48. Rascal
49. Bamboo-like grass
50. Hit or slap: var.

DOWN
1. Kind of cup
2. Malayan ape
3. Evenings: poet.
4. Courage
5. Fleet of war vessels
6. Thin
7. Jargon
8. Behaved
9. Beetle
11. Famous race loser
16. Free
18. God of pleasure
23. Possessive pronoun
25. Baseball position: abbr.
27. Beard of rye
28. Engraving block
29. Nullify
31. Gushed (forth)
32. Relative of stout
33. Hoarders
35. Wallabas: Braz.
36. More infrequent
37. Bishop's headdress
41. Glacial snow
42. Not speedy
46. Self

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

SALEM

Many readers of Calvinist-Contact are not yet members of the Salem Christian Sanitarium Association Inc.

Please, become a member by sending at least $2.50 annually to Salem, Box 33, Whitby, Ont., or write for information.

YOUR SUPPORT IS VERY MUCH NEEDED!

HIGHLIGHTS OF CANADIAN HISTORY

6

1867 | 1967

The Loyalists in Upper Canada

(Highlights of Canadian History is a copyright series of ten stories, prepared by Imperial Oil Limited, and Canadian Scene, for Centennial publication, and released exclusively to the foreign language press and radio of Canada. Illustrations are from the Imperial collection of drawings by the late C. W. Jefferys, Canada's outstanding historical artist.)

Before the British conquest of Canada, what is now Ontario was part of New France. But this vast are a was a wilderness. There were some military posts such as Fort Frontenac where Kingston now stands, Fort Rouille where Toronto now stands, and Fort Niagara at the mouth of the Niagara River. Nothing could be described as a settlement except Detroit where a village had grown up. It is surprising that the French did not exploit these rich farm lands but their chief interest was in the fur trade of the far west, and they had no lack of good farm land in what is now Quebec.

So the first real settlement in Ontario was that of the Loyalists, both during and after the American Revolution. Sir Frederick Haldimand, the Swiss soldier of fortune who was then Governor of Canada, made plans for their reception. But the great wave of refugees — by 1783, 7,000 had taken refuge in the province of Quebec — created an immense problem. The best lands along the shores of the lower St. Lawrence were occupied by the French- Canadians. The only solution was to transfer the Loyalists to the unsettled country to the West, along the north shore of the upper St. Lawrence and about the Bay of Quinte. In the early summer of 1784, nearly 5,000 were transported in bateaux up the rapids of the St. Lawrence to their new homes. Lots were drawn out of a hat, and each settler and his family set off to find the site of his new home. The forest was choked with deadwood and windfalls, the swamps were undrained, the creeks and rivulets unbridged. Even when the settler had found his lot, he still had to carve a home and farm out of the wilderness. Each family received an axe and handsaw to cut the logs for their cabins. The roofs were made of bark or split logs. Blankets often served for doors, and windows were covered with oiled paper, since glass was not obtainable. Chimneys were of rough stones, or of sticks and clay. Floors were often of clay, and sometimes the flat stump of a tree was the dinner table.

Every effort was made to provide the settlers with seed wheat, hoes and spades but not ploughs. Portable grist mills were made available until grist mills could be built. In the autumn of 1787, the crops failed; the settlers faced famine, and some died of starvation. But by 1791, when Upper Canada was made a province with a capital and a constitution of its own, conditions had improved. When Mrs. Simcoe, wife of the first lieutenant-governor of Upper Canada, passed through the country in 1792 she wrote in her diary: "The wheat appeared finer than I have seen in England and totally free from weeds". She was struck, too, by the neatness of the farms.

The courage with which these Upper Canadian Loyalists laid the first foundations of Ontario is perhaps their most outstanding characteristic.

After the Loyalists, successive waves of immigration came into Upper Canada. Thousands of those described as "Late Loyalists", and Americans, were attracted by free land. The same might be said of the Mennonites who flocked into the country about the Grand River in western Ontario. On the other hand, the settlers brought in by the Canada Company in 1824, and who laid the foundation of western Ontario, were from the British Isles. But in each case, the story of the pioneer in Upper Canada did not vary greatly from the story of the Loyalists along the shores of the Upper St. Lawrence and the Bay of Quinte.

William Dam Seeds

See them grow ! ! !

English Catalogue FREE upon request.
WEST FLAMBORO, ONT.

Enjoy VOORTMANS
DUTCH STYLE COOKIES

PETER DE HAAN & SON

Better
CAR SALES,
REPAIRS and SERVICE

Two Class A Licensed Mechanics at your service

FINA STATION
1590 MAIN STREET WEST
PHONE JA 9-7944

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

THUNDER BAY
Christian School Society
FORT WILLIAM, ONT.

We are in need of $37.000

FOR EXTENSION OF OUR SCHOOL BUILDING

Promissory notes offered in multiples of $500 or more.
Maturing in 10 — 15 — 20 years.

INTEREST 6%, PAYABLE SEMI-ANNUALLY

Write to the Secretary Mr. WM. DOPPENBERG,
R.R. 1, Fort William, Ont.

Church Announcements

CHR. REF. CHURCH

Calls received:

Dresden, Ont., Blyth, Ont., Blenheim, Ont., Rev. G. Corvers of Luverne, Minn., U.S.A.

Call declined:

Houston, B.C., Rev. J. Ebbers of Corsica, S.D., U.S.A.

INSTALLATION REV. D. C. LOS

After a vacancy of only four months the congregation of Jarvis, Ont. welcomed its new pastor and his family on Thursday, April 20 in a packed Community Hall. Welcome songs sung by the Christian School pupils and the Calvinettes, and representatives of societies, clubs, etc, all expressed our happiness with the arrival of Rev. and Mrs. Los and their five children from Grimsby. Contributions by the Church Choir and the Chr. Brass Band interspersed the varied program.

The following evening the installation of Rev. Los took place. Our counsellor, Rev. Gabe Rienks of Simcoe conducted the service. Rev. A. J. VandenPol of Dunnville preached the sermon on 2 Corinthians 3:2, 3: The Church — A Letter of Christ. Christ's Paper is the congregation, also the Chr. Ref. Church of Jarvis. It is nothing short of marvellous that no matter how many spot we make, how crumbled that paper gets, Christ will still use us. Christ's Pen is the minister. God writes through him. "Rev. Los, you are called to write on the hearts of the living people of Jarvis," thus Rev. VandenPol. Christ's Ink is the Holy Spirit. What really makes the letter is the ink — it penetrates the hearts. Christ's Letter is the result, the congregation as it is known by all men. People must read in us: What a Saviour is Jesus Christ! Rev. Rienks then read the Form of Installation and the Charge to the Minister, while Rev. N. VanderKwaak of York read the Charge to the Congregation and led in thanksgiving prayer. After the benediction by Rev. Los congratulations were extended by representatives of the Classis Hamilton, neighboring churches and of the village and township.

On Sunday morning, April 23, in a crowded church, Rev. Los preached his inaugural sermon on Mark 4: The Parable of the Sower. Ministers come and go, with all the advantages and disadvantages, but the Word of God remains the same, thus our new minister. As his theme he had chosen: "The Sower and the Field," because it is so very suitable for an inaugural sermon in this congregation — all the fields here are waiting for the seed that so many of our brothers will soon put in. There is much which can prevent the seed from bearing fruit, but the sewing will not be in vain — that is God's promise. If we but seek His Kingdom.

We are thankful that God heard our prayers for a new minister so soon, and very happy to have the Rev. and Mrs. Los and their children in our midst. May the Lord bless Rev. Los, and his work in our congregation.

WALK-A-THON HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Students Raised More Than $1,200

One of the projects undertaken by the students of the Hamilton District Christian High School to raise money for the new addition was a Walk-a-thon. The students asked various businessmen to sponsor him or her to walk at a set rate of 75¢ a mile.

On Saturday morning, April 8, ninety students and teachers started their trek along the outskirts of Hamilton. Most of the students were wearing signs with the name of their sponsor on it. They trudged mile after mile, joking and singing along the way. After about six miles of this arduous labour when blisters started to appear and feet aching, many of them found it necessary to take their shoes off and walk on bare feet. At the ten mile mark a few participants started falling by the wayside, but many brave people walked on. Between 2 and 5 o'clock sunburned and exhausted students came back to the school to report their mileage. They were extremely surprised that a large percentage walked between 20 and 25 miles.

Everyone was amazed at the outcome of the Walk-a-thon which resulted in an amount well over 1,200 dollars. We were also impressed by the number of sponsors who were in no way associated with our churches or with Christian Education. This project gave many students an opportunity to contribute something for the expansion of our school and made many outside people aware of the H.D.C.H.S. It was unanimously agreed that the Walk-a-thon was a great success.

Theo Meester,
Student of 11B
Ham. Distr. Chr. High School

1962 Fifth Annual 1967

SPRING CONCERT

On Saturday, May 13, 1967, at 8.00 p.m.

in the

Christian Reformed Church, Albion Road, REXDALE

by

Chr. Music Society "EUPHONIA", Toronto
Chr. Chamber Orchestra "PRO MUSICA", Toronto
Chr. Mixed Choir "PRAISE THE LORD", Thornhill
Chr. Mixed Choir "SOLI DEO GLORIA", Toronto
Chr. Children's Choir "THE LORD IS MY SHEPHERD", Toronto

Under the direction of
Leendert Kooij (A.R.C.T.)

The programme includes works of: Haydn (Creation), Mozart, Handel, Piet Zwart, etc., and our Director's new: Kantata No. 2, over "O GOD OUR HELP IN AGES PAST", for Choirs, Soprano, Orchestra, and Congregation, as well as Congregational singing with orchestral accompaniment, and Cantus Firmus Singing.

ALL WELCOME COLLECTION

WILLIAM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Hollandse Tuingereedschappen

UIT VOORRAAD LEVERBAAR

VARY EQUIPMENT CO.

GRIMSBY, ONT. PHONE 945-4745

"CANADA"

(A VISUAL HISTORY) $7.50

Almost 600 pictures, mostly photos, including all aspects of Canadian history and at the bottom of each page an explaining text. 12" x 9".

Buy this valuable centennial project at

Woudstra's Book House

12028 - 81 Street Edmonton, Alta.

LOWLY PRICED HIGHLY PRAISED

Holland Store

2542 Weston Road,
WESTON, ONT.
Tel. 247-2585

vraagt een vlotte, flinke en nette

WINKELJUFFROUW

voor "part-time".

Leeftijd 18—35 jaar.

Moet Hollands kunnen spreken. (Engels niet noodzakelijk.)

Vraag naar Mr. of Mrs. Veurtjes.

H. KREEFT, C.A.

Chartered Accountant

•

968 EXMOUTH STREET
SARNIA ONT.
337-8559

ORDER EARLY

Vacation Bible School Materials. Sample Kits available. Also Yearbooks of the Christian Reformed Church, $1.35 postpaid.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

DAIRY FARMS

$15,000 downpayment buys 126 acres dairy farm with $1,350 monthly milk income, 9-room home with conveniences, 55 head of cattle, large barn, with barn cleaner, other farm buildings, excellent line of machinery. Full price $89,000 one 6% open mortgage available to purchaser.

$30,000 downpayment buys 225 acres with $3,000 monthly milk income, good buildings, full line of machinery with good terms available for balance, 100 head of cattle.

MIXED FARMS

$8,000 downpayment buys 223 acre vegetable, cash crop, beef & pig farm including 8 room home with all conveniences, barn, 16 head of cattle, 13 sows, 2 tractors, full line of machinery including potato planter, vegetable planter, 10' self propelled combine, baler, corn picker. 215 acres workable, excellent location on paved road, one 6% open mortgage.

$12,000 downpayment buys 126 acres with 9-room home, barns 60 x 42, 30 x 50, implement shed, 2 tractors plus full line of machinery, some frontage on Lake Erie.

For more information & appointment contact

HARRY ZOMER, Wainfleet 899-1269,

rep.

GEO. DUGAN REALTY

28 MAIN E. WELLAND 732-7517

GEVRAAGD:

Ervaren

MEUBELMAKERS
HOUTSNIJDERS (Hand)
MACHINE BEDIENERS

Wij zijn een van de vooraanstaande meubelfabrieken in de Verenigde Staten; vervaardigen het beste in eetkamer, slaapkamer en woonkamer meubilair.

Wij bieden vast werk gedurende het gehele jaar en uitstekende sociale voorzieningen, met inbegrip van pensioenplan.

Onze fabriek is gevestigd in Holland, Michigan, een stad met strenge religieuze traditie, waar verschillende Christian Reformed en Reformed Churches, alsmede verscheidene christelijk scholen, gevestigd zijn.

Wij zouden het prettig vinden van U te horen en beantwoorden gaarne elke vraag die U mocht hebben aangaande de geboden posities. Schrijf aan:

BAKER FURNITURE, INC.
573 Columbia Avenue,
HOLLAND, MICHIGAN,
U.S.A. 49423

Attn.: L. La Grand.

TEACHERS WANTED

Trinity Chr. School, Burlington is in need of
A TEACHER
for grades 3 & 4.
Kindly send applications to J. Visser, 650 Walkers Line, Burlington, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs for next term:
ONE SENIOR TEACHER,
ONE INTERMEDIATE TEACHER;
ONE JUNIOR TEACHER
to complete staff of 10.
Applications to Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

The Canadian Christian School of Jarvis needs
TEACHERS
for the school year 1967/68.
Please send your application, stating qualifications and grade preference, to the Principal Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont. Tel. 587-2604.

The Timothy Christian School, Barrie, Ontario invites applicants for the position of
PRINCIPAL
starting Sept. '67 in its 4-room school.
Please send applications or inquiries to Mrs. J. Vandyke, 418 Codrington Street, Barrie. Phone 728-6035.

Calvin Christian School of Drayton needs
TWO TEACHERS
for grades 3 & 4 and 5 & 6 for the 67/68 schoolyear. Please contact the Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ont.

Springdale Chr. School, midway between Toronto and Barrie, requires a
TEACHER
for the junior grades. Please send inquiries to the Principal, Mr. Dave Witt, R.R. 4, Bradford, or phone 775-2952.

The Calvin Chr. School of Kingston, the University City of Eastern Ontario, will be in need of
TEACHERS
for the middle- and lower grades, per Sept. '67. Please, send applications and references to Mr. H. Van Rossum, Prin., 309 Van Order Dr., Kingston, Ont. Phone 542-3927.

The Agassiz Christian School needs a
TEACHER
for grades 3 and 4.
Applications for this position may be sent to the principal Miss H. de Lange, Box 323, Agassiz, B.C.

Calvin Christian School in Lacombe, Alberta urgently needs
TWO TEACHERS
for 1967-'68. Basic salary for degreed teacher is $5,000.00.
Write W. Wildeboer, Prin., Box 434, Lacombe, Alberta, Canada.

CALVIN Christian Schools, Edmonton, Alta., need
TEACHERS
for grades 1 and 2 and junior high (language, business). Please write to Mr. H. Konynenbelt, Prin., Box 342, Edmonton, Alta. or phone collect to 403-479-4171 (aft.).

TORONTO, ONTARIO
Timothy Christian School in West Toronto will have vacancies in September, and invites applications from
TEACHERS
(including teachers of physical education).
State: Qualifications, experience, and grade preference. Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

Georgetown District Christian School will need for the schoolyear 1967-'68
A TEACHER
for grade one. Approximate pupil load 30. Applications will be send upon request. Write or telephone to the principal Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont. Tel. 877-6444.

The Calvin Christian School in Trenton will need
A TEACHER
for the combination of grades 4 and 5. Male teacher.
Please send applications and inquiries to the Secr. W. Wyngaarden, 207 King Street, Trenton, Ont. Phone 392-7910.

John Knox Christian School, Brockville, Ont. requires
A TEACHER
for the intermediate grades during the 1967-'68 school year.
Please send applications and inquiries to Mr. G. Endhoven, Principal, 49 Bartholomew St., Brockville, Ont.

Lacombe Christian School needs a
TEACHER
for grades 1-3 for the '67-'68 term. This is a small class in a modern, rural school. Contact D. Ten Hove, Blackfalds, Alberta.

The John Calvin Christian School of Guelph will be in need of
ONE TEACHER
for the schoolyear 1967/68 for three intermediate grades with an approximate enrollment of 25 pupils. Send applications to' Mr. T. S. Bootsma, 80 Liverpool Street, Guelph, Ont.

Why not teach in OSHAWA? The Immanuel School requires for the next school year
TEACHERS
for the intermediate grades. Salary according to the Ont. All. Schedule. Send your applications to the Principal Mr. Wm. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Centennial Christian School, Terrace, B.C. requires a
TEACHER
for the intermediate grades.
For further -information please write: Calvin Christian School Society, Box 317, Terrace, B.C.

The Richmond Christian School (near Vancouver, B.C.) needs:
TWO TEACHERS
for grades 2 & 3, and 4 & 5. Apply to: Mr. J. De Vries, Principal, 976 Alberta Road, Richmond, B.C. (phone: 278-5944).

The John Knox Christian School of Wyoming, Ontario, will be in need of
A TEACHER
for the primary grades.
Low-rental, cosy apartment available.
Please send your application to Mr. F. DeVries, Box 81, Wyoming, Ontario.

The Belleville District Christian School invites applications for the position of
PRINCIPAL
starting this fall in its three-room school. Please send inquiries to: A. Van Reewijk, 409 Dundas St. W. Belleville, Ont.

The Thunder Bay Christian School will need, because of expansion
A TEACHER
for the primary grades for the 1967-68 school year. Our school serves the area of the University city of Port Arthur and Fort William. Please send applications or inquiries to the Secretary, Wm. Doppenberg, R.R. # 1, Fort William, Ont.

The Board of the John Knox Chr. School of Brampton is inviting applications from a qualified
GRADE 7 TEACHER
(preferably male)
for the school year 1967-'68.
The ten-room school is located in a fast growing town 20 miles West of Toronto.
Salaries are based on an attractive salary schedule, prepared by the present staff and board.
For further information Mr. H. A. VanderWindt, the principal may be contacted at the school.
Please send applications giving qualifications and references to the Secretary of the Board, G. W. Gerrits, 15 Fullamore Rd., Brampton, Ont.

The Brantford Christian School still needs for Sept. 1967
A TEACHER
for Grades 1 & 2.
Please send your application to Mr. J. Kooistra, Principal, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

Abbotsford Christian School, in the beautiful Fraser Valley of British Columbia, urgently needs
A TEACHER
for grade 2 or 3. Please, send applications to: Mr. J. Kampman, Box 175, Abbotsford, B.C.

The John Knox Christian School of Woodstock will need
A TEACHER
for grades 3 and 4.
Please send your applications and inquiries to the Principal, Mr. R. Vander Ploeg, 1045 Parkinson Rd., Woodstock, Ont.

The Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. requires for Sept. '67
A TEACHER
for grade 1 and 2.
Please send your applications or inquiries to the Secr., J. Kaastra, R.R. 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

Hamilton Calvin Christian School still has an opening for a
GRADE 8 TEACHER
for 1967/68.
Contact the Principal Mr. R. Klapwyk, Principal Calvin Christian School, Hamilton, Ont. (Phone 385-2045).

Holland Marsh Christian School invites applications for the position of
TEACHERS
in the intermediate grades.
Apply to Mr. E. Baker, Principal, 89 Bolton Ave., Newmarket, Ont. Phone 895-2168 or school 775-3701 Bradford, Ont.

The John Calvin Chr. School of Strathroy, Ont. will be in need of
A TEACHER
for one of the primary grades. Please send applications stating qualifications, experience and references to the Principal, Mr. G. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

The Smithers Canadian Christian School is in need of
THREE TEACHERS
for 1967-68. One for grade 1 (one), one for either grade 3 or combined grade 4 and 5, and one qualified to teach Mathematics and Science in grades 8, 9 and 10.
Please send applications or inquiries to: The secretary H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The Sarnia Christian School invites the applications of
TEACHERS
for various grade levels.
Letters with full particulars are to be sent to the Principal, Miss R. Van Westenbrugge, 1722 Dell Ave., Sarnia, Ont.

The Calvin Christian School of Chatham will be in need of
TEACHERS
for various grade levels.
Please send letters of inquiry or application, stating qualifications, experience and references, to the Principal, Mr. John Postma, 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

INGEZONDEN

Mondig of Onmondig

(Hogendoorn's weg naar het Hooggerechtshof)

De lezers zullen zich herinneren dat wij in November een artikel schreven onder de titel "Dieu et mon droit". Het Ontario Court of Appeal behandelde toen Mr. Hoogendoorn's beroep tegen het feit dat een arbitragerechter in April 1966 een uitspraak deed inzake Hoogendoorn's weigering om vakbond contributie te betalen, zonder dat Hoogendoorn zelfs maar verwittigd was van het feit dat er een arbitrage onderzoek zou plaatsvinden. en dus ook niet in staat was om zich tijdens dit onderzoek te verdedigen. Het kostte de rechters van het Ontario Court of Appeal ruim drie en een halve maand om te beslissen of Hoogendoorn's beroep gegrond was of niet. De drie rechters, Laskin, Schroeder en Wells waren niet in staat om tot een eenparige uitspraak te komen. De eerste twee verwierpen het beroep, terwijl Mr. Wells, in een minderheidsuitspraak, het beroep gegrond verklaarde.

Het springende punt in de hele zaak was dat de arbeidswetgeving in Ontario slechts twee partijen erkent in een bedrijf dat door de union georganiseerd is, n.l. de bedrijfsleiding en de union. Met andere woorden, de union moet de belangen behartigen van alle arbeiders, ook van die arbeiders die grondige bezwaren hebben tegen de betrokken union. De onhoudbaarheid van deze regeling in de wetgeving kwam duidelijk naar voren in de zaak Hoogendoorn. Immers, de union moest hier, volgens de wet, voor de arbitragerechter de belangen van Hoogendoorn behartigen. De ironie van het geval was dat juist de union Hoogendoorn's ontslag zocht te bewerkstelligen. De dwaasheid van dit alles is overduidelijk en de innerlijke tegenstrijdigheid in de arbeidswetgeving, dat slechts één union alle arbeiders kan vertegenwoordigen in een bedrijf, kwam hier tastbaar naar voren. Rechter Wells in zijn uitspraak erkende dit en verklaarde dat Hoogendoorn, **als derde partij** in het geschil, recht had om gehoord te worden. Rechters Laskin en Schroeder daarentegen verklaarden Hoogendoorn's beroep ongegrond.

In overleg met Mr. Kelsey, de advokaat, werd besloten om opnieuw beroep aan te tekenen, ditmaal bij het hoogste gerechtshof, het Supreme Court of Canada. Om dit te doen dient men echter toestemming te hebben van het Ontario Court of Appeal. Deze toestemming werd verzocht en op 6 april luisterden de rechters Evans, Kelly en McLennan naar het verzoek van Mr. Hoogendoorn, zoals dit verdedigd werd door Mr. Kelsey. Zij luisterden ook naar Mr. Osler, de advokaat voor de United Steelworkers, die zijn uiterste best deed om de rechters ervan te overtuigen dat Hoogendoorn geen recht had om gehoord te worden voor het Hooggerechtshof. Hij werd hierin gesteund door Mr. Stewart, de advokaat voor de company.

Welnu, de rechters Evans, Kelly en McLennan maakten korte metten met de argumenten van Mr. Osler. Uit hun opmerkingen kwam klaar en duidelijk naar voren dat deze drie rechters het oneens waren met de uitspraak van hun collega's, Laskin en Schroeder. Rechter Kelly verklaarde kort en bondig dat een union die het gedwongen lidmaatschap of gedwongen contributie betaling tracht te verwezenlijken, daarmee slechts haar eigen belang op het oog heeft en niet het belang van de arbeiders. En rechter Evans voegde hieraan toe dat in het onderhavige geval de union slechts haar eigen belangen behartigde en niet de belangen van de betrokken werknemer.

Het kostte de drie rechters precies een minuut om tot een eenparige uitspraak te komen. Mr. Hoogendoorn ontving toestemming om zijn zaak voor het Hooggerechtshof te brengen.

Nee, we roepen geen viktorie. De strijd om vrijheid en recht is in volle gang. Maar de uitspraak van 6 april is een overwinning waarvoor we oprecht dankbaar moeten zijn. Zij ontmaskert de mythe van neutrale rechters die een neutrale uitspraak doen. De rechts**opvatting** van de betrokken rechters speelt een overwegende rol, wat opnieuw bewezen werd door deze rechterlijke beslissing die, in wezen, radikaal verschillend is van het oordeel van de rechters Laskin en Schroeder.

We willen graag nog eens herhalen wat we reeds eerder geschreven hebben. Het gaat hier niet om een paar dollars contributie per maand aan een bepaalde vakbond. Het gaat ook niet om de vraag of een man in Orangeville al of niet zijn baan zal terugkrijgen. Het gaat er zelfs niet om of Mr. Hoogendoorn zijn zaak mocht verdedigen voor een arbitrage rechter. Waar het wel om gaat is de vraag of mondige Christenen de vrijheid, die zij in Christus ontvangen hebben, kunnen beleven in de huidige samenleving, of dat zij als **onmondige** wezens zich zullen moeten voegen in het gareel van anti-christelijke bewegingen zoals de United Steelworkers of America.

Als straks de rechters van het Supreme Court of Canada Mr. Hoogendoorn's beroep gegrond verklaren, betekent dit in wezen dat de **derde** partij in de arbeidsverhoudingen erkend wordt. En dat zou een uitspraak van verstrekkende betekenis zijn, want daarmee wordt de hele arbeidswetgeving, die slechts twee partijen, namelijk bedrijf en vakbond, erkent, op losse schroeven gezet. En **dat** maakt deze zaak zo belangrijk. En daarom vragen wij de lezers van dit blad en alle Christenen om hun voortdurend gebed, opdat de harten van de betrokken rechters geneigd worden tot een rechtvaardige uitspraak. Hier geldt het Bijbelwoord: "Het gebed van een rechtvaardige vermag veel". Steunt dan de zaak van het Committee for Justice and Liberty met uw gebed. En met uw bijdrage, want de kosten zijn enorm hoog. Ons adres is:

C.J.L. Foundation,
P.O. Box 151,
Rexdale, Ontario.

E. Vanderkloet.

Mr. Kelsey ontving inmiddels bericht dat Hoogendoorn's zaak vermoedelijk pas in oktober van dit jaar gehoord zal worden, vanwege het grote aantal gevallen dat deze zomer door het Supreme Court of Canada behandeld wordt.

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraagt volledige inlichtingen
bij

C. STEENHOF

(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL—AMSTERDAM
$335.—

met gratis trip naar
Brussel, Parijs en London.

MENSEN MET PIT

zijn er wel te vinden, mensen met smaak zijn er ook genoeg en mensen, die nooit bitter zijn, komt men ook wel tegen. "Rare Snijbonen" zijn er ook.
Wij hebben echter voor U de volgende ZADEN:

WORTELEN - ZONDER PIT
BONEN - MET SMAAK
KOMKOMMERS - BITTERVRIJ
GOEDE SNIJBONEN

By the way: Moet U nog PEULTJES? Die hebben wij ook. Vraagt U onze Holl. of Eng. prijscourant even aan? Er is altijd wel iets voor U bij, b.v. BLOEMBOLLEN, AARDBEIENPLANTEN, VASTE PLANTEN, RODE- EN ZWARTE BESSEN, KRUISBESSEN, LAGE APPELS EN PEREN, PEATPOTS, GOED GAZON-GRASZAAD, HOLL. KAMERPLANTEN, etc. etc.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners), 4 Miles West of Dundas, on Nr. 8 Highway.
Open Daily from 8 a.m. till 9 p.m., closed on Sundays.
PHONE: 628-6641 DUNDAS.

Koopt bij de Adverteerders in
CALVINIST-CONTACT

What about a subscription of CALVINIST-CONTACT for the Anniversary of Mom and Dad?

ABONNEMENTSFORMULIER

Aan: CALVINIST—CONTACT
BOX 312, STATION "B"
HAMILTON, ONTARIO

Wilt U direct Calvinist-Contact zenden aan:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Aangebracht door:

NAAM: ....

POST ADRES: ....

....

Als aanbrengpremie heb ik uitgezocht de volgende titel:

1e keus ....

2e keus ....

Abonnementsprijs voor Canada $5.00 per jaar. Voor andere landen $6.00 per jaar. Betaling per cheque is 15¢ extra.

To: CALVINIST-CONTACT, BOX 312, STAT. B, HAMILTON, ONT.

CHANGE OF ADDRESS ANNOUNCEMENT

Please change my address effective ....

Name: ....

From: ....

To: ....

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Wat mocht ik niet vergeten?
O ja . . . .
Ik moet nog abonnees werven voor Calvinist Contact, want, hoe meer abonnees des te beter het blad kan worden.

Mooie premie boeken voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

RELIGIE ZONDER GOD, door prof. dr. K. Runia, dat een antwoord is op Robinson's "Eerlijk voor God".
Dr. Runia is de bekende hoogleraar in de dogmatiek aan het Reformed Theological College te Geelong, Australië, die in Australië en Nieuw-Zeeland zich in de theologische wereld een uitstekende naam heeft verworven.

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door prof. dr. J. H. Bavinck. 5e druk.
Dit prachtige boekje van de zo bekende, vroegere zendingshoogleraar is een buitengewoon welkome leidraad voor het lever

ZIJN ALLE GODSDIENSTEN GELIJK? door dr. J. Verkuyl.
Dr. Verkuyl heeft vele jaren in Indonesië gearbeid en is zodoende bekend met de wereldgodsdiensten. Als zodanig is hij de juiste man om deze veelgehoorde vraag te beantwoorden met een duidelijk 'neen' en tegelijk te verwijzen naar het christelijk geloof als het allesomvattende antwoord.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

LUTHERS WERKEN
De babylonische ballingschap der kerk; Brief aan Paus Leo X; De vrijheid van een christen.
De gemiddelde lezer heeft wel het een en ander over Luther gelezen, maar wie heeft ooit een van Luthers eigen geschriften gelezen? "Wie echter eenmaal door Luther is gegrepen," zegt Prof. Dr. J. T. Bakker, "komt niet gemakkelijk weer van hem los." Vooral niet wanneer men Luthers werken leest.

DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door dr. Okke Jager (10e druk).
Dit bekende boekje behoeft geen aanbeveling.

POLIKLINIEK VAN DE HEMEL, door P. Terlouw.
Zuster Haayer vertelt over haar werk in een wereldstad, aan de zelfkant van de samenleving. Zij is een imponerende persoonlijkheid, een specialiste voor hopeloze gevallen. Haar belevenissen met allerlei 'markante' figuren vertelt zij met met een groot gevoel voor humor en een mild begrijpen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Meer dan eens komen we met Rooms Katholieken in aanraking, b.v. op het werk of gedurende de vakantie. Om ons bij een gesprek behulpzaam te zijn kan dit boekje goede diensten bewijzen. Hierin worden o.m. de volgende onderwerpen aangestipt: kerk en heilige schrift; woord en sacrament; alle mensen zondaars (erfzonde); Christus alleen; avondmaal en mis; het celibaat; het vagevuur; enz.

BESLAGEN VENSTERS (2e druk), door ds. H. Veldkamp.
Dit boekje is "een rustig gesprek over onze gebedsmoeilijkheden," aldus ds. Guillaume in C.C. "Ik ken geen ander boek dat zo op de praktijk van ons bidden ingaat," zo voegt de pastor van Edmonton er aan toe.

DE PINKSTERBEWEGING EN DE BIJBEL, door ds. A. G. Kornet.
Er wordt de laatste tijd in onze kringen meermalen over de Pinksterbeweging gesproken en geschreven. Het boekje van ds. Kornet is een betrouwbare gids, dat o.m. inlichtingen verstrekt over de geestesdoop, de tongentaal, ziekte en genezing, het duizendjarig rijk, enz.

DOKTER ONDER DE REBELLEN, door Helen Roseveare.
Dokter Helen Roseveare is een vrouwelijke arts die jarenlang in de Kongo heeft gewerkt. Tijdens de acties van de Kongolese rebellen zette zij haar werk voort ondanks levensgevaar, dreiging van aanranding en bruut geweld. Haar belevenissen in deze dagen van dramatische spanningen legde zij vast in een dagboek.

DE WELEERWAARDE HEER, door ds. M. E. Voilà.
De bekende schrijver, wijlen ds. P. D. Kuiper, beschikte over de gave om op een humoristische manier predikanten en gemeenteleden te 'fotograferen'. Evenals "Peper en Zout" getuigt ook dit boekje van zijn schrijverstalent.

MOEILIJKE KINDEREN (derde druk).
In dit pakkende en populair geschreven boekje worden achtereenvolgens de volgende onderwerpen besproken: Lastige types onder normale kinderen (P. W. J. Steinz); Koppige kinderen (Prof. Dr. A. Kuypers); Het jaloerse kind (Dr. J. v. d. Spek); Het angstige kind (P. v. Duyvendijk); Mijn kind wil niet eten (Dr. H. J. Eykman); Straffen? Hoe wel? Hoe niet? (Prof. Dr. J. H. Gunning Wzn..

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLOOD, by Alfred M. Rehwinkel.
This "one evening condensed book" deals with scientific and Biblical answers to earth's greatest upheaval, the flood.

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8-11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8-11 years of age, will enjoy it tremendously.

A MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronical of the persecution and triumphs of first century Christians.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B. Meyer.

Voor twee abonnees:

BUT NOT FORSAKEN, by Helen Good Brenneman.
An unforgettable story based on the author's experience in Gronau, Germany, following World War II, and on the accounts of the refugees who made the long, arduous trek to the refugee camp there.

STRAIGHT DOWN A CROOKED LANE, by Francena H. Arnold. Teenage marriage, a growing problem in this modern era, is the theme of this book of the well-known author who also wrote Not my will.